

ARCHIEF

provincie **HOLLAND**
ZUID

Gedeputeerde Staten

Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid
Afdeling Vergunningen en Meldingen
Contact

drs. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Postadres OZHZ
Postbus 550
3300 AN Dordrecht
T 078 – 770 85 85
www.ozhz.nl

Datum 24 februari 2011
Dossiernummer GI 147
Ons kenmerk 2011003708 / IGI

Uw kenmerk

-

Bijlagen

-

BESCHIKKING

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

ALGEMEEN

Onderwerp aanvraag

Op 19 oktober 2007 hebben wij een aanvraag ontvangen van Gebroeders Van Kessel Wegenbouw B.V. voor een revisievergunning op grond van artikel 8.4 van de Wet milieubeheer (Wm). De vergunning wordt aangevraagd voor een periode van 10 jaar (artikel 8.1.7, lid 2, van de Wm op basis van categorie 28.4 IVB) en voor onbepaalde tijd. De activiteit die voor 10 jaar wordt aangevraagd is de be- en verwerking van afvalstoffen (hergebruik asfaltpuin). Voor alle overige activiteiten wordt de vergunning voor onbepaalde tijd aangevraagd.

De inrichting zamelt oud asfalt in, produceert asfalt, breekt oud asfalt en doet onderzoek naar verschillende verbeteringen voor asfalt.

De aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van de productiecapaciteit van de inrichting door een vergroting van de jaarproductie van 300.000 ton naar 480.000 ton asfalt, uitgaande van een ongewijzigde productiecapaciteit van de installatie van maximaal 300 ton/uur. De verhoging van de jaarproductie zal gerealiseerd worden met de huidige installatie en meer productie-uren. De geproduceerde eindproducten bestaan uit verschillende soorten asfalt voor verschillende opdrachtgevers in de wegenbouw. Naast de hoofdactiviteit, de productie van asfalt, worden ook de volgende activiteiten voor de inrichting aangevraagd:

- het uitvoeren van onderzoek naar alternatieve grondstoffen en de productie van proefmengsels met onder andere alternatieve grondstoffen;
- het in werking hebben van een mobiele breek-/zeefinstallatie met een capaciteit van circa 200 ton/uur;
- het in werking hebben van een mobiele menginstallatie met een capaciteit van 250 m³/uur;
- het in werking hebben van een losinstallatie met een capaciteit van 300 ton/uur voor het lossen van de grondstoffen voor het asfaltproductieproces en zand voor directe afvoer naar grond-, weg- en waterbouwwerken.

In bijlage 6 van de aanvraag zijn procesbeschrijvingen van het productieproces en de andere vorengenoemde activiteiten opgenomen.

Volgens het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) behorende bij de Wm, valt de inrichting onder meer onder de categorieën 11.3, sub I, en 28.4, sub a, onder 5 en 6, sub c, onder 1, uit het Ivb. Wij zijn op grond hiervan het bevoegd gezag.

De inrichting bevindt zich aan de Bazeldijk 50 te Hoogblokland, kadastraal bekend gemeente Hoogblokland, sectie D, nummers 147, 148, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 191, 493, 494, 526 (gedeeltelijk), 645 (gedeeltelijk). De afstand tot de dichtstbijzijnde woning is circa 60 m vanaf de inrichtingsgrens. De woning is gelegen aan de Bazeldijk.

Vergunningensituatie

De volgende vergunningen en/of meldingen zijn eerder aan het bedrijf verleend/geaccepteerd:

- Revisievergunning Wet milieubeheer, DWM/144509 van 19 september 1997;
- Verklaring inzake melding artikel 8.19 van de Wet milieubeheer, DGWM/2004/18694, 4 januari 2005;
- Verklaring inzake melding artikel 8.19 van de Wet milieubeheer, PZH-2007-196223, 6 juni 2007.

De aangevraagde vergunning vervangt de vorengenoemde vergunning en meldingen. Deze vervallen op het moment dat de vergunning onherroepelijk wordt.

De IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Europese Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging; gecodificeerd 2008/1/EG) verplicht de lidstaten van de EU om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren middels een integrale vergunning gebaseerd op de Beste Beschikbare Technieken (BBT).

In bijlage 1 van de IPPC-richtlijn is een aantal milieuvervuilende activiteiten gecategoriseerd. Indien inrichtingen voldoen aan de criteria die bij deze categorieën zijn gesteld, worden ze aangemerkt als IPPC-inrichting.

Herziening interpretatie categorie 5.1

De interpretatie van categorie 5.1 uit bijlage 1 van de IPPC-richtlijn is (landelijk) herzien. Categorie 5.1 van de IPPC-richtlijn geeft als criterium het verwijderen of nuttig toepassen van meer dan 10 ton gevaarlijk afval per dag. Door nieuwe inzichten dient dit geïnterpreteerd te worden als het verwijderen of nuttig toepassen van meer dan 10 ton gevaarlijk afval op enig moment. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het opslaan van gevaarlijk afval voorafgaand aan definitieve verwijdering ook gezien wordt als een verwijderinghandeling.

In de aanvraag is opgenomen dat de opslag van (verdacht) teerhoudend asfaltgranulaat waarin het PAK-gehalte > 75 mg/kg 500 ton bedraagt. Hierdoor valt de inrichting onder de IPPC-richtlijn.

Procedure

Voor de behandeling van de aanvraag is de procedure van Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing.

Als adviseurs zijn bij de procedure betrokken:

- Burgemeester en Wethouders van Giessenlanden;
- Waterschap Rivierenland;
- Commandant van de regionale brandweer.

Op 3 januari 2008 hebben wij, omdat de aanvraag niet compleet was en wij deze derhalve niet konden beoordelen, de aanvrager verzocht binnen 12 weken aanvullende gegevens te verstrekken. Een deel van de aanvullende gegevens hebben wij op 25 januari 2008 bij brief, kenmerk 08-04JH/MR, ontvangen. De overige aanvullende gegevens hebben wij op 27 februari 2008 bij brief, kenmerk MJP/052/080051, ontvangen. De proceduretijd is, als gevolg hiervan, met 55 dagen ofwel circa acht weken opgeschort (artikel 4:15 van de Awb). Ook hebben wij nog een notitie ontvangen op 25 juni 2008, kenmerk 6061047.N01. Deze notitie betreft een aanvulling voor geluid.

Ten tijde van de voorbereiding van het ontwerpbesluit (augustus 2008), bleek vanaf het voorjaar van 2008, anders dan voorheen, sprake te zijn van een substantieel klachtenpatroon als gevolg van optredende geurhinder. Aan APH is verzocht nader onderzoek te verrichten naar de oorzaak van de klachten en mogelijke maatregelen te inventariseren teneinde de klachten te doen afnemen. In 2008 en 2009 zijn in opdracht van APH geurmetingen verricht. Op 4 oktober 2010 hebben wij van APH de samenvattende door Tauw opgestelde rapportage 'Geuronderzoek Asfalt Productie Hoogblokland 2010, 4 oktober 2010', ontvangen.

De aangevraagde activiteiten zijn tevens vergunningplichtig op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Uit een brief van het Waterschap Rivierenland met datum 29 november 2007 blijkt dat er voor de aangevraagde activiteiten geen nieuwe Wvo-vergunning nodig is. Coördinatie van de Wm-vergunning met de Wvo-vergunning is in dit geval dus niet aan de orde.

In de Invoeringswet Waterwet is voorzien in overgangsrecht. Op grond van dit overgangsrecht blijft het regiem van de Wvo van toepassing op beschikkingen op aanvragen die voor 22 december 2009 zijn ingediend.

Om te voldoen aan hoofdstuk 13 van de Wm en Afdeling 3.4 van de Awb hebben de aanvraag met de bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit ter inzage gelegen van 3 januari 2011 tot en met 14 februari 2011.

INHOUDSOPGAVE

CONSIDERANS	5
1. BELEIDSOVERWEGINGEN	5
2. MILIEUASPECTEN	7
3. AFVALSTOFFEN	7
4. WATER	10
5. BODEM	11
6. GELUID EN TRILLINGEN	14
7. GEUR	19
8. LUCHT	30
9. ENERGIE	33
10. VEILIGHEID	34
11. VERKEER EN VERVOER	36
12. FLORA, FAUNA, NATUUR EN LANDSCHAP	36
13. AANDACHTSPUNT	37
14. ADVIEZEN EN ZIENSWIJZE	37
15. EINDCONCLUSIE	37
16. BESLUIT	38
VOORSCHRIFTEN	40
1. ALGEMEEN	40
2. INSTRUCTIE EN TOEZICHT	41
3. AFVALSTOFFEN	41
4. AFVALWATER	43
5. BODEM	44
6. BRANDVEILIGHEID	45
7. ENERGIE	46
8. GELUID	46
9. LUCHT	47
10. OP- EN OVERSLAG STOFFEN S1, S2, S3, S4 EN S5	48
11. OP- EN OVERSLAG BITUMEN	49
12. VEILIGHEID	49
13. PROEFNEMINGEN	51
14. GEUR	51
BIJLAGE 1 BEGRIPPEN	54
BIJLAGE 2 FIGUUR 4 UIT HET AKOESTISCH ONDERZOEK	61

CONSIDERANS

1. BELEIDSOVERWEGINGEN

1.1 Algemeen toetsingskader

Het uitgangspunt van de Wet milieubeheer (Wm) is de bescherming van het milieu. De aangevraagde vergunning kan alleen worden verleend, als nadelige gevolgen worden voorkomen of voldoende worden beperkt. De nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen of worden beperkt door het opnemen van voorschriften in de vergunning. Voor zover de nadelige gevolgen niet kunnen worden voorkomen, schrijven wij de milieubeschermdende voorzieningen voor die de grootst mogelijke bescherming bieden. Dit doen wij niet als dit redelijkerwijs niet kan worden gevraagd. Als richtlijn voor welke voorzieningen redelijkerwijs de grootst mogelijke bescherming bieden, hanteren wij de Beste Beschikbare Technieken (BBT). Bij de bepaling van de voor de inrichting in aanmerking komende BBT nemen wij ten minste de documenten die worden genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten als uitgangspunt.

Ook wegen wij zoveel mogelijk de verschillende milieugevolgen tegen elkaar af (integrale afweging). Dit doen wij om een zo hoog mogelijk beschermingsniveau te krijgen. In elk geval worden de milieugevolgen getoetst op het gebied van bodem, lucht, geluid, geur, externe veiligheid, afvalwater, energiegebruik, water en grondstoffen, afvalstoffen en verkeer, vervoer enzovoorts. Bij deze toetsing worden ook toekomstige ontwikkelingen van de omgeving betrokken.

Verder houden wij rekening met de geldende milieubeleidsplannen en andere beleidskaders. Ook houden wij rekening met de voor de aangevraagde activiteiten geldende richtlijnen.

1.2 Toetsing aan Beste Beschikbare Technieken

De drijver van een installatie moet alle passende preventieve maatregelen treffen om verontreiniging te voorkomen of te beperken. Het beperken of voorkomen van verontreiniging kan bereikt worden door toepassing van BBT. Het doel is om uiteindelijk een hoog niveau van milieubeschermding te waarborgen.

Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage I van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in de tabel 1 van de Regeling aanwijzing BBT-documenten opgenomen informatiebronnen. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting.

Aan de volgende BREF's opgenomen in tabel 1, is getoetst:

- BREF afvalbehandeling (exclusief Afvalverbranding).
- BREF Op- en overslag bulkgoederen.
- BREF energie efficiëntie.

Voor de beoordeling van BBT is daarnaast onder andere gebruikgemaakt van de volgende aangewezen documenten uit tabel 2 van de bijlage van de Regeling aanwijzing BBT-documenten:

- Leidraad afval- en emissiepreventie;
- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR);
- Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB);
- PGS 15 Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties.

In de hierna volgende overwegingen wordt nader ingegaan op de verschillende relevante compartimenten en vindt een toetsing plaats aan de genoemde BBT-documenten.

1.3 Provinciaal Beleidsplan 'Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010'

Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 (BGWM) is op 28 juni 2006 door Provinciale Staten vastgesteld en vanaf 15 september 2006 van kracht. Het BGWM bestaat uit vier delen: een Visiedeel, een Groendeel, een Waterdeel en een Milieudeel. Het Visiedeel bevat de strategische integrale beleidsvisie voor groen, water en milieu. De drie beleidsdelen bevatten de tactische beleidsdoelen en geven concreet aan wat de provincie gaat doen en wat de provincie van andere partijen verwacht. Voorts geeft het BGWM een doorkijk naar de toekomst. Voor de beoordeling van de activiteiten in deze aanvraag om vergunning is vooral het Milieudeel van belang. Het Milieudeel gaat over gezondheid, veiligheid, energie, klimaat, economie en innovatie. Met de inwerkingtreding van het Landelijk afvalbeheerplan (LAP) heeft dit LAP het in het Beleidsplan Milieu en Water geformuleerde afvalstoffenbeleid vervangen.

1.4 Activiteitenbesluit

Sinds 1 januari 2008 is in artikel 8.1 van de Wm als uitgangspunt geformuleerd, dat inrichtingen onder algemene regels vallen, tenzij het een inrichting betreft, waartoe een gpbv-installatie (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) behoort.

Op dezelfde datum, 1 januari 2008, is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) in werking getreden. Bijlage 1 van dit besluit noemt de activiteiten waarvoor de vergunningplicht blijft gelden. Daarnaast zijn algemene regels uit het Activiteitenbesluit van toepassing op de in deze bijlage genoemde inrichtingen.

De vergunningaanvraag betreft het veranderen van een inrichting waartoe een gpbv-installatie behoort. Het Activiteitenbesluit is daarom niet van toepassing.

2. MILIEUASPECTEN

2.1 Algemene inleiding

De aangevraagde activiteiten hebben invloed op het milieu. De relevante milieuaspecten, zijn hieronder beschreven en afgewogen.

3. AFVALSTOFFEN

3.1 Algemeen

Op grond van artikel 8.10 van de Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip 'bescherming van het milieu' is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 van de Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond van artikel 1.1 moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheerplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheerplan (LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in het beleidskader van het LAP.

De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer, zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen:

- het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen of beperkt (preventie);
- bij het vervaardigen van stoffen, preparaten of andere producten wordt gebruikgemaakt van stoffen en materialen die na gebruik van het product geen of zo min mogelijk nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken (ontwerp voor preventie en ontwerp voor nuttige toepassing);
- stoffen, preparaten of andere producten worden na gebruik als zodanig opnieuw gebruikt (nuttig toepassen door producthergebruik);
- stoffen en materialen waaruit een product bestaat, worden na gebruik van het product opnieuw gebruikt (nuttige toepassing door materiaalhergebruik);
- afvalstoffen worden toegepast met een hoofdgebruik als brandstof of voor een andere wijze van energieopwekking (nuttig toepassen als brandstof);
- afvalstoffen worden verwijderd door deze te verbranden op land (verbranden als vorm van verwijderen);
- afvalstoffen worden gestort (verwijderen: storten).

In het beleidskader van het LAP onder hoofdstuk 16 (aspecten voor vergunningverlening) zijn de volgende onderdelen uitgewerkt: acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV), administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). Ook wordt kort aandacht besteed aan de Europese Afvalstoffenlijst (Eural) en de vergunningentermijn.

Het te voeren 'acceptatie- en verwerkingsbeleid', de opzet van een 'administratieve organisatie' en het ontwerp van 'systeem voor interne controle' is maatwerk. Bij het verlenen van vergunningen aan bedrijven die handelingen met afvalstoffen verrichten worden deze onderwerpen dan ook nader uitgewerkt. Met het opnemen van dit hoofdstuk in het beleidskader wordt beoogd dat bij deze vertaling naar individuele vergunningen wel vergelijkbare uitgangspunten worden gehanteerd.

Daarnaast bevat het LAP sectorplannen. In de sectorplannen is het beleid uit het beleidskader nader ingevuld naar specifieke stromen. Dit kan een concretisering zijn, maar ook een specifieke afwijking van een bepaalde algemene beleidslijn wanneer daar reden toe is. Daarnaast zijn de sectorplannen het toetsingskader voor de vergunningverlening aan afvalverwerkende inrichtingen opgenomen. Naast het formele aspect is in de sectorplannen ook vaak achtergrondinformatie over een afvalstof of de bijbehorende beheerstructuur opgenomen.

Om een zo hoogwaardig mogelijk afvalbeheer te bereiken, zijn in het LAP minimumstandaarden vastgesteld. De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de be- of verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen en is bedoeld om te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden be- of verwerkt dan wenselijk is.

De minimumstandaarden moeten worden vertaald naar vergunningen voor het be- of verwerken van afvalstoffen. De minimumstandaarden zijn weergegeven in de sectorplannen.

Sectorplan 29 Steenachtig materiaal

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt. Steenachtig materiaal bestaat in hoofdzaak uit beton- en metselwerk, tegels, dakpannen, stenen en steengruis en ballastgrind. Ook niet teerhoudend asfalt (concentratie aan PAK10 is kleiner dan 75 mg/kg droge stof) valt onder dit sectorplan.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van steenachtig materiaal is nuttige toepassing door materiaalhergebruik, binnen de kaders van het beleidskader. Voor de deelstroom asfalt mag de grens van 75 mg/kg droge stof PAK10 niet door mengen van partijen worden bereikt.

Binnen de inrichting wordt het aangeleverde asfaltgranulaat (Eural 17 03 02) verwerkt in het productieproces. Het asfaltgranulaat wordt eerst gebroken in de mobiele breker en daarna wordt het in het productieproces toegevoegd voor de productie van PR-asfalt of breekasfaltcement. Volgens het sectorplan is de minimumstandaard voor asfaltgranulaat het be- en verwerken van het materiaal voor hergebruik. De inrichting voldoet hieraan.

Acceptatie

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) en een adequate administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) dient te beschikken om de risico's op een onjuiste verwerking van afvalstoffen te verminderen. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking van afvalstoffen binnen de inrichting plaatsvinden.

Het door de inrichting opgestelde acceptatiebeleid is noodzakelijk om oud asfaltgranulaat (asfaltbrokken/schollen en freesasfalt) volgens de vastgestelde acceptatieprocedure (bijlage 7 van de aanvraag) te kunnen accepteren. Dit asfaltgranulaat is niet teerhoudend en wordt verwerkt in het productieproces tot nieuw asfalt. De inrichting heeft een opslagvoorziening van circa 60.000 ton om het oude asfaltgranulaat op te slaan en gereed te maken voor hergebruik.

Bij de acceptatie van oud asfaltgranulaat komt het soms voor dat een partij als verdacht wordt aangemerkt. Deze partij wordt vervolgens bemonsterd en daarna tijdelijk opgeslagen in een vloeistofdicht opslagvak met een maximale capaciteit van 500 ton. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de partij niet geaccepteerd kan worden, wordt deze afgevoerd naar een erkende verwerker.

Het bij de aanvraag toegevoegde A&V-beleid en het AO/IC-beleid voldoen aan de randvoorwaarden, zoals opgenomen in het LAP.

Wijzigingen in het A&V-beleid en/of de AO/IC dienen schriftelijk aan ons te worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moeten worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

De Handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

Het niet gevaarlijk afval dat vrijkomt in de inrichting bestaat uit kantoorafval, oud ijzer, hout, puin en papier/karton. Deze hoeveelheid bedraagt jaarlijks circa 51 ton en bestaat grotendeels uit afval afkomstig van onderhoudswerkzaamheden. Bij de onderhoudswerkzaamheden ontstaat afval, de hoeveelheid is afhankelijk van welk type onderhoud wordt uitgevoerd. Dit onderhoudsafval is moeilijk te sturen op hoeveelheid, maar goede scheiding is wel mogelijk.

Het afval dat vrijkomt bij de productie van asfalt bestaat uit mislukte asfaltmengsels en dergelijke. Dit afval wordt in zijn geheel gerecycled.

Naast niet gevaarlijk afval komen de volgende gevaarlijke afvalstromen vrij: methyleen/bitumen residu, afgewerkte olie en uitgewerkte methyleenchloride (jaarlijks circa 2,8 ton). Deze afvalstromen ontstaan bij de reguliere productie van asfalt. De afvalstromen zijn niet door preventie te verminderen of te voorkomen.

Om te zorgen dat het niet gevaarlijk afval en gevaarlijk afval goed extern verwerkt kunnen worden, is een voorschrift (voorschrift 3.1) opgenomen dat de inrichting verplicht tot afvalscheiding van de genoemde afvalstromen.

Acceptatie afval en vergunning

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen. In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van onder andere de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval)stoffen opgenomen.

4. WATER

4.1 Het kader voor de bescherming tegen verontreiniging door de lozing van afvalwater

Op de lozing van afvalwater op een openbaar riool is de 'Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer' van toepassing. Deze regeling geeft aan dat de Wm-vergunning, na 1 oktober 2010 de omgevingsvergunning, voorschriften moet bevatten voor de lozing van bedrijfsafvalwater in het riool vanuit een inrichting. Daarbij dient te worden beoordeeld dat:

- de doelmatige werking van de riolering niet wordt belemmerd;
- de doelmatige werking van de RWZI niet wordt belemmerd;
- de nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater worden zoveel mogelijk beperkt en bovendien mag de verwerkbaarheid van het riool- en zuiveringsslib niet nadelig worden beïnvloed.

Wij hebben zoals bedoeld in de vorenstaande regeling voorschriften opgenomen. Specifieke voorschriften gericht op de kwantiteit van het te lozen afvalwater zijn niet opgenomen, omdat hiervoor een Wvo-vergunning is afgegeven (Waterschap Hollandse Delta op 23 september 1997 (inmiddels Waterschap Rivierenland). Met de inwerkingtreding van de Waterwet is deze vergunning gelijkgesteld aan een Waterwetvergunning

Ten behoeve van een effectieve handhaving zijn in deze beschikking de voorschriften aangevuld met een aantal voorschriften met betrekking tot de aanwezigheid van een controleput en, ter bescherming van het openbaar riool, parameters die bepalend zijn voor de corrosieve eigenschappen van het afvalwater.

Het afvoeren van niet-verontreinigd hemelwater via het vuilwaterriool naar een waterzuiveringsinstallatie wordt niet als doelmatig beschouwd. Dit kan voorkomen worden door af te koppelen. Tevens kan door afkoppelen verdroging worden teruggedrongen, omdat het afgekoppelde hemelwater eventueel kan worden (her)gebruikt. Afkoppelen kent een groot aantal voordelen, waaronder verminderen van overstorten uit het rioolstelsel, een beter zuiveringsrendement van de rioolwaterzuiveringsinrichting en terugdringing van verdroging.

4.2 Lozingsituatie

Uit de aanvraag blijkt dat de afvalwaterstromen die ontstaan, bestaan uit sanitair afvalwater, water van de wasplaats, afvalwater dat ontstaat bij proefnemingen in het laboratorium en hemelwater rondom de asfaltinstallatie. Deze afvalwaterstromen resulteren in een lozing van circa 1.580 m³ op jaarbasis op de gemeentelijke riolering. Naast de genoemde afvalwaterstromen wordt het mogelijk verontreinigd hemelwater en schoon hemelwater op het oppervlaktewater van het Merwedekanaal en bermsloot Bazeldijk geloosd. Voordat de lozing plaatsvindt, worden deze stromen via zuiveringstechnische voorzieningen (olie/slibafscijders/bezinkput) geleid. Lozings-eisen hiervoor zijn in de Wvo-vergunning opgenomen.

4.3 Waterverbruik

De winning van drinkwater kost geld, grondstoffen en energie. Het zuinig gebruik van drinkwater vormt dan ook onderdeel van de verruimde reikwijdte in de Wm. Het gebruik van drinkwater als proceswater moet zoveel mogelijk worden beperkt tot die processen waarvoor water van een bepaalde kwaliteit noodzakelijk is. Het gebruik van drinkwater als koelwater moet zoveel mogelijk worden voorkomen.

De Wm verplicht ons te toetsen of grondstoffen doelmatig worden gebruikt. Wij moeten voorkomen dat afvalwater ontstaat en als dat niet mogelijk is moeten wij het doelmatig beheer van afvalwater bevorderen en het verbruik van drinkwater zoveel mogelijk beperken.

Het totale drinkwaterverbruik van aanvrager bedraagt 1.580 m³ per jaar en wordt voor het grootste deel veroorzaakt door het bedrijfskantoor (sanitaire voorzieningen) en het laboratorium. Dit verbruik is reëel voor het gebruik van sanitaire voorzieningen.

Het totale oppervlaktewaterverbruik van aanvrager bedraagt 2.000 m³ per jaar en wordt gebruikt voor beregening ter voorkoming van stofverspreiding. Het oppervlaktewater wordt alleen gebruikt wanneer de weersomstandigheden hiertoe aanleiding geven. Het verbruik is dus gebonden aan het weer. Omdat de stofverspreiding naar de omgeving niet gewenst is, is het gebruik van oppervlaktewater voor besproeiing noodzakelijk.

4.4 Bluswateropvang

In geval bluswater opgevangen moet worden, zal hiervoor de bedrijfsriolering gebruikt worden. De lozingspunten worden in geval van een brand afgesloten, zodat het bluswater in het bedrijfsriool wordt gebufferd. Het gebufferde water zal, indien nodig, behandeld worden voordat het eventueel geloosd wordt via de lozingspunten.

5. BODEM

5.1 Het kader voor de bescherming van de bodem

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten.

Het (voormalig) Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) heeft de NRB in overleg met vergunningverleners, onderzoeksinstituten en bedrijfsleven opgesteld. Deze richtlijn is ontwikkeld om vergunningvoorschriften te uniformeren en te harmoniseren. Met de NRB kunnen (voorgenomen) bodembeschermende maatregelen en voorzieningen binnen inrichtingen worden beoordeeld en kan de besluitvorming met betrekking tot een optimale bodembeschermingstrategie worden gestuurd. De NRB beperkt zich tot de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten. Bodembescherming ten behoeve van calamiteiten wordt in NRB-kader niet behandeld. Een eventuele calamiteitenopvang echter wel.

5.2 De potentieel bodembedreigende activiteiten

Binnen de inrichting vinden de volgende potentieel bodembedreigende activiteiten plaats:

- opslag in bovengrondse tank, verticaal met bodemplaaf (bitumen);
- opslag in bovengrondse tank, vrij van de grond opgesteld (gasolie);
- opslag van stortgoed (verdacht asfaltpuin);
- opslag en verlading van vloeistoffen in emballage (oliën, methyleenchloride en overige);
- gesloten procesactiviteiten (asfaltproductie);
- afvoer van bedrijfsafvalwater in de bedrijfsriolering.

Bij de aanvraag is als bijlage 9 een bodemrisicochecklist gevoegd. In dit document zijn van alle bodembedreigende activiteiten de emissiescore en de eindemissiescore bepaald aan de hand van de NRB-systematiek.

In de aanvraag zijn de volgende maatregelen en voorzieningen opgenomen om bodemverontreiniging te voorkomen:

- vloeistofdichte vloer;
- vloeistofdichte opvangvoorziening;
- vloeistofkerende vloer;
- vloeistofkerende opvangvoorziening;
- calamiteitenplan;
- inspectieprogramma;
- overvulbeveiliging;
- lekdetectie.

5.3 Beoordeling en conclusie

Wij hebben de in de aanvraag opgenomen bodemrisicochecklist (bijlage 9) en de beschrijving in hoofdstuk 7 beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit de bodemrisicochecklist blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald.

Bij het stellen van de voorschriften hebben wij met het vorenstaande rekening gehouden.

Op het terrein van de inrichting is een ondergronds rioleringsstelsel aanwezig voor de afvoer van afvalwater van de wasplaats, afvalwater van proefnemingen uit het laboratorium, hemelwater en huishoudelijk bedrijfsafvalwater. Gezien het beleid (NRB Deel A3 'Bepalen bodembeschermingsstrategie', 3.3.5 overige activiteiten (bladzijde 21) 5.1 afvoer afvalwater in bedrijfsriolering) van de NRB is het niet noodzakelijk dat de riolering gekeurd wordt om de vloeistofdichtheid aan te tonen. In plaats hiervan dienen periodieke inspecties te worden uitgevoerd om verontreiniging van de bodem te voorkomen. In voorschrift 5.4 is een beheersprogramma voor de riolering voorgeschreven.

5.4 Bodembelastingonderzoek

Het preventieve bodembeschermingsbeleid gaat ervan uit dat (zelfs) een verwaarloosbaar bodemrisico nooit volledig uitsluit dat een belasting van de bodem optreedt. Om die reden is altijd bodembelastingonderzoek noodzakelijk. Het bodembelastingonderzoek richt zich op de afzonderlijke activiteiten en de aldaar gebruikte stoffen.

Bodembelastingonderzoek bestaat uit het vastleggen van de nulsituatiebodemkwaliteit voorafgaand aan, of zo spoedig mogelijk na, de start van de betreffende activiteit(en) en een vergelijkbaar eindsituatiebodemonderzoek na het beëindigen van de betreffende activiteit.

Het nulsituatieonderzoek moet ten minste duidelijkheid verstrekken over:

- de locatie van bemonsteringspunten rekening houdend met de mobiliteit van de gebruikte stoffen en de lokale grondwaterstroming;
- de wijze waarop de betreffende stoffen moeten worden gedetecteerd, bemonsterd en geanalyseerd;
- de bodemkwaliteit ter plaatse van bemonsteringslocaties.

De door middel van het nulsituatieonderzoek vastgelegde bodemkwaliteit geldt als uitgangspunt bij de beoordeling of ten gevolge van de betreffende activiteiten bodembelasting heeft plaatsgevonden en of bodemherstel nodig is.

Voor de inrichting zijn zoals in het archief opgenomen de volgende bodemonderzoeken uitgevoerd:

- oriënterend bodemonderzoek, Tukkers milieuonderzoek, rapport 2045, d.d. 17 december 1997;
- verkennend en aanvullend onderzoek bodemonderzoek, Tukkers milieuonderzoek, rapport 15003, d.d. 11 september 1997;
- bodemonderzoek Bazeldijk 53a, Aveco de Bondt, rapport 01.3877.01, d.d. 31 oktober 2001;
- nulsituatie bodemonderzoek Bazeldijk 50, Aveco de Bondt, rapport 94-062, d.d. 2 juli 2004;
- verkennend en nader bodemonderzoek Bazeldijk, Aveco de Bondt, rapport 06.1735_Vdl_R001, d.d. 30 januari 2007;
- saneringsplan Bazeldijk 50 te Hoogblokland, Aveco de Bondt, project nr. 06.1735, kenmerk Vdl_002, d.d. 30 januari 2007.

De vorengenoemde onderzoeken geven ons geen aanleiding tot het stellen van nadere maatregelen of eisen en beschouwen wij daarom als nulsituatieonderzoek.

Op 27 maart 2007 is een beschikking, kenmerk DGWM/2007/2177, in het kader van de Wet bodembescherming afgegeven. In deze beschikking wordt instemming gegeven aan het ingediende deelsaneringsplan en de uitvoering daarvan. Deze beschikking geeft aan dat delen van het huidige terrein gesaneerd worden van de aanwezige bodemverontreiniging.

Het risico dat door de aangevraagde activiteiten in combinatie met de getroffen voorzieningen een bodemverontreiniging ontstaat, is (in combinatie met de gestelde voorschriften) verwaarloosbaar conform het gestelde in de NRB. Het is dan ook niet noodzakelijk dat de bodemkwaliteit tussentijds wordt gecontroleerd.

Na beëindiging van de betreffende activiteit(en) dient de eindsituatiebodemkwaliteit te worden onderzocht om vast te stellen of ondanks de getroffen voorzieningen en maatregelen bodembelasting is opgetreden en herstel van de bodemkwaliteit nodig is. In dit kader zijn voorschriften in de vergunning opgenomen op grond van artikel 8.16, sub c, van de Wm en blijven van kracht nadat de onderhavige vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

6. GELUID EN TRILLINGEN

6.1 Algemeen

De inrichting is gelegen aan Bazeldijk 50 op het gezoneerde industrieterrein 'Van Kessel' in de gemeente Giessenlanden. De geluidzone is bij Koninklijk Besluit van 19 april 1991, nr. 91003614, vastgesteld. Bij raadsbesluit van de gemeente Giessenlanden van 28 mei 1998 is het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied' vastgesteld. Met deze vaststelling is de binnengrenslijn van het gezoneerde industrieterrein 'Van Kessel' aangepast. Uit de toelichting op het bestemmingsplan blijkt dat de buitengrenslijn van de zone ongewijzigd is gebleven.

De dichtstbijzijnde woningen (Bazeldijk 53 en Bazeldijk 45) liggen binnen de geluidzone op circa 60 m afstand van de inrichtingsgrens. De maximale toelaatbare geluidbelasting (MTG) voor deze woningen is vastgesteld op 55 dB(A). Op circa 40 m afstand ten zuidoosten van het asfaltcentralegebouw bevindt zich op het gezoneerde industrieterrein de bedrijfswoning Bazeldijk 47i. Deze woning behoort tot de inrichting en is bij de akoestische beoordeling verder buiten beschouwing gelaten.

De inrichting is in de representatieve bedrijfssituatie zeven dagen in de week 24 uur per dag in werking. De bedrijfsactiviteiten van de onderhavige inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidemissie wordt vooral bepaald door de mobiele breek- en zeefinstallatie of de mobiele menginstallatie (BRAC-installatie), de asfaltmenginstallatie, doseurs en transportbanden, de losinstallatie ten behoeve van het lossen van schepen en het bedrijfsverkeer.

6.2 Akoestisch onderzoek en de representatieve bedrijfssituatie

Ten behoeve van de Wm-vergunningaanvraag is door Raadgevend ingenieursbureau WNP een geluidonderzoek uitgevoerd naar de huidige en aangevraagde bedrijfssituatie en een geluidrapport opgesteld (titel: 'Akoestisch onderzoek Asfalt Productie Hoogblokland te Hoogblokland'; rapportnummer: 6061047.R03; d.d. 18 juni 2007 verder het geluidrapport).

Dit tot de aanvraag behorend geluidrapport beschrijft de huidige en de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie (RBS) en toetst de berekende geluidniveaus op de diverse immissiepunten nabij de vorengenoemde woningen aan de waarden uit de thans vigerende vergunning en op de zonepunten en MTG-punten aan de vastgestelde grenswaarden.

Het geluid is beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting gebruikmaakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. Beoordeeld zijn de Langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus en de maximale geluidniveaus. Kort samengevat zijn de volgende aangevraagde representatieve activiteiten van de inrichting voor de geluidimmissie van belang: de asfaltproductie vindt plaats met een asfaltmenginstallatie die in pandig staat opgesteld in een gesloten stalen gebouw. De installatie wordt gevoed middels buiten het gebouw opgestelde doseurs en transportbanden. De rookgasventilatoren zijn aangesloten op één gemeenschappelijke schoorsteen van circa 46 m hoog. De vrachtwagens worden met asfalt geladen onder het gebouw. Op jaarbasis zal circa 140.000 ton niet teerhoudend freesasfalt of asfaltschollen worden (na)gebroken tot granulaat. Daartoe wordt een mobiele breek- en zeefinstallatie ingezet. Deze installatie staat opgesteld op het meest westelijke terreindeel en zal circa 81 dagen per jaar met een effectieve bedrijfsduur van acht uur in de dagperiode ingezet worden. In het geluidrapport wordt nog uitgegaan van het incidenteel inzetten van de mobiele breek- en zeefinstallatie op het oostelijk terreindeel met een maximum van 12 dagen per jaar. Bij brief van 25 januari 2008, kenmerk 08-04JH/MR, wordt door Gebr. Van Kessel Wegenbouw B.V. als aanvulling op de vergunningaanvraag gesteld dat de mobiele breek- en zeefinstallatie niet meer gebruikt zal worden op het oostelijk terreindeel. De aanvraag voor een incidentele bedrijfssituatie is hiermee komen te vervallen.

Op de vorenvermelde opstelplaats van de mobiele breek- en zeefinstallatie op het meest westelijke terreindeel zal ook een mobiele BRAC-installatie in gebruik zijn. Beide installaties zijn nooit tegelijkertijd in gebruik. Het mengen met deze mobiele BRAC-installatie vindt uitsluitend in de dagperiode plaats.

Aan de zijde van het Merwedekanaal is een loswal met een hydraulische kraan aanwezig voor het lossen van schepen met minerale grondstoffen. Het lossen van schepen is beperkt tot de dag- en avondperiode. Afhankelijk van de grootte van het betreffende schip duurt het lossen circa zes uur. Per werkdag is rekening gehouden met het lossen van ten hoogste twee schepen. De aanvoer van aanvullende grondstoffen en de afvoer vindt plaats per vrachtauto. Rekening houdend met deze aan- en afvoer is voor het geluidonderzoek uitgegaan van ten hoogste 252 zware vrachtwagens per dag.

Voorts wordt binnen de inrichting gebruikgemaakt van twee wiellaadschoppen. De akoestische achteruitrijsignalering van de voertuigen is meegenomen in de bronsterkten.

6.3 Maatregelen volgens de Beste Beschikbare Technieken

Teneinde de nadelige gevolgen voor het milieu zoveel mogelijk te beperken zijn de volgende geluidbeperkende maatregelen toegepast:

- De asfaltmenginstallatie staat opgesteld in een gesloten stalen gebouw. Behalve ter plaatse van de laadplaats zijn er geen gevelopeningen aanwezig. De toegangsdeuren in de oostgevel en de overheaddeuren in de westgevel zijn behoudens het onmiddellijk doorlaten van personen en/of goederen gesloten;
- Tussen de rookgasventilator en de voet van de schoorsteen is een coulissedemper geplaatst;
- De droogtrommel is zodanig thermisch geïsoleerd dat ook de geluidemissie door de trommelwand wordt gereduceerd;
- De inzet van de mobiele breek- en zeefinstallatie of de mobiele BRAC-menginstallatie is beperkt tot de dagperiode. De installaties zijn niet gelijktijdig in gebruik;
- Indien de mobiele breek- en zeefinstallatie of de mobiele BRAC-menginstallatie binnen de inrichting aanwezig is, staat deze opgesteld op het meest westelijke deel van het bedrijfsterrein;
- Langs een groot deel van de terreingrens zijn betonnen keerwanden tot een hoogte van 4 m gerealiseerd;
- De geluidemissie vanwege de binnen de inrichting aanwezige installaties en/of machines komt overeen met de voor deze apparatuur gangbare stand der techniek;
- Voor de inrichting is een eigen ontsluitingsweg aangelegd naar de Beemdweg met een aansluiting, via de Achterkade, op de autosnelweg A27/E37. Het vrachtverkeer voor de asfaltcentrale rijdt daardoor niet over de Bazeldijk;

6.4 Zonebeheer en redelijke sommatie

Voor gezoneerde industrieterreinen geldt als uitgangspunt dat de etmaalwaarde van het equivalente geluidniveau vanwege het gehele industrieterrein buiten de zone niet meer mag bedragen dan 50 dB(A) etmaalwaarde. Voor de woningen binnen de zone hebben wij bij besluit van 19 april 1991, nr. 91.003614, een saneringsprogramma ingevolge artikel 71 van de Wet geluidhinder (Wgh) vastgesteld. Op grond van het saneringsprogramma is door de (voormalig) Minister van VROM op 22 februari 1994, kenmerk MBG 10N93001, de Maximaal Toegestane Geluidbelasting (MTG) van 55 dB(A) etmaalwaarde voor de saneringswoningen vastgesteld.

Asfalt Productie Hoogblokland is als enige inrichting gevestigd op het gezoneerde industrieterrein 'Van Kessel' zodat de in het geluidrapport gepresenteerde geluidniveaus tevens kunnen dienen ter toetsing van de grenswaarden op de zonegrens en MTG-punten. Bij ons besluit op de aanvraag nemen wij in ieder geval de geldende grenswaarden in acht.

Vanwege het feit dat industrieterrein Van Kessel binnen de gemeente Giessenlanden is gelegen, is de gemeente op grond van artikel 163, lid 1, van de Wgh verantwoordelijk voor het beheer van de akoestische gegevens over de geluidzone en de informatieverstrekking hierover. De gemeente heeft de Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid verzocht haar omtrent het vorenstaande te adviseren. Naar aanleiding van de ingediende milieuvergunningsaanvraag en het bijbehorende geluidrapport heeft de provincie Zuid-Holland in november 2007 de gemeente verzocht te adviseren omtrent de toetsing van de wettelijke grenswaarden.

Naar aanleiding van dit verzoek heeft de gemeente in april 2008, op basis van een advies van de Milieudienst Zuid-Holland Zuid, de provincie een reactie gestuurd. Hierin is aangegeven dat vanwege de bedrijfsvoering van Asphalt Productie Hoogblokland inclusief de vorengenoemde geluidbeperkende maatregelen niet voldaan kan worden aan de wettelijke grenswaarden die op grond van de Wgh zijn vastgesteld. Uit onderzoek door de Omgevingsdienst blijkt dat ter plaatse van een deel van de zonegrens (ter hoogte van de ontsluitingsweg) een overschrijding van de grenswaarde optreedt van 1 dB.

Gebr. Van Kessel Wegenbouw B.V. heeft ons verzocht toepassing te geven aan de aftrek vanwege het effect van redelijke sommatie (RS). Ter onderbouwing van dit verzoek van de aanvrager is een geluidrapport (notitie 6061047.N01, d.d. 1 april 2008, opgesteld door WNP Raadgevende Ingenieurs) toegevoegd. Uit dit geluidrapport volgt dat de 'jaargemiddeld niet continue geluiduitstraling' van de inrichting meer dan 2 dB lager is dan de geluiduitstraling in de representatieve bedrijfssituatie (RBS). Op grond van artikel 2.3, tweede lid, van het Reken- en Meetvoorschrift geluidhinder 2006 kan bij het bepalen van de geluidbelasting vanwege het industrieterrein een aftrek worden toegepast die rekening houdt met het gegeven dat de feitelijke (jaargemiddelde) geluidbelasting veelal lager is dan de vergunde geluidbelasting op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Deze aftrek wordt redelijke sommatie (RS) genoemd.

In onderhavige situatie is sprake van een geluidgezoneerd industrieterrein waarop slechts één inrichting is gevestigd (solitaire inrichting). De maximale aftrek voor solitaire inrichtingen op een gezoneerd industrieterrein bedraagt 2 dB. Een voorwaarde voor toepassing van de aftrek is dat de zogeheten 'jaargemiddeld niet continue geluiduitstraling' meer dan 2 dB lager dient te zijn dan de geluiduitstraling in de representatieve bedrijfssituatie (RBS).

Uit het geluidrapport (notitie 6061047.N01, d.d. 1 april 2008) volgt dat toepassing van RS van 2 dB mogelijk is. Bij brief van de gemeente Giessenlanden van 23 juni 2008 (kenmerk 08-0455-503) acht de gemeente de toepassing van de aftrek vanwege het effect van RS niet in strijd met de gewenste optimale akoestische en ruimtelijke indeling op het rond het betreffende industrieterrein en stemt in met de toepassing van redelijke sommatie van 2 dB.

In het tot de aanvraag behorend geluidrapport (titel: 'Akoestisch onderzoek Asphalt Productie Hoogblokland te Hoogblokland'; rapportnummer: 6061047.R03; d.d. 18 juni 2007) zijn de geluidmissies voor zowel de dag-, avond-, als nachtperiode gerapporteerd ter plaatse van de door de zonebeheerder vastgestelde zonebewakingspunten en bij de relevante MTG-woningen binnen de zone.

Op de dichtstbijzijnde woningen (Bazeldijk 53 en Bazeldijk 45) treden in de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie, met toepassing van de hiervoor genoemde geluidbeperkende maatregelen en voorzieningen, langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus op tot ten hoogste 54 dB(A) in de dag-, 49 dB(A) in de avond-, en 45 dB(A) in de nachtperiode en ten hoogste 55 dB(A) etmaalwaarde.

De zonebeheerder heeft bij brief van 23 juni 2008 verklaard dat op de geluidzone en de woningen binnen de geluidzone waarvoor een MTG-waarde is vastgelegd, na aftrek van 2 dB wordt voldaan aan de grenswaarden die op grond van de Wgh zijn vastgesteld.

6.5 Maximaal geluidniveau (L_{Amax})

Uit het geluidrapport blijkt dat de inrichting, ter plaatse van de meest nabijgelegen woningen van derden, in de nieuwe bedrijfssituatie kan voldoen aan de grenswaarden voor maximale geluidniveaus (L_{Amax}) van 70 dB(A), 65 dB(A) en 60 dB(A) geldend voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode zoals aangegeven in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening van oktober 1998.

6.6 Indirecte hinder

In overeenstemming met de jurisprudentie over de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting, beoordeeld in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer' van 29 februari 1996 is het geluid vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting en naar analogie met de circulaire 'de scheepvaart van en naar de inrichting' niet getoetst.

6.7 Trillingen

Uit het akoestisch rapport blijkt dat, gezien de aard van de activiteiten en de afstand tot de dichtstbijzijnde trillingsgevoelige bestemmingen, trillingshinder niet te verwachten is. Een nader onderzoek naar trillingen achten wij daarom niet nodig. Ook achten wij het daarom niet nodig hierover voorschriften op te nemen.

6.8 Conclusies en toelichting op de voorschriften

Ten aanzien van de geluidbelasting, maximale geluidniveaus en indirecte hinder is de situatie milieuhygiënisch aanvaardbaar.

Wij hebben aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld op beoordelingspunten bij de woningen van derden en op de zonegrens. De langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus en de maximale geluidniveaus op deze punten zijn overeenkomstig de bij de aanvraagde activiteiten gewenste geluidruimte. Het meten en berekenen van de geluidniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en reken Industrielawaai (uitgave 1999). De toetsing van de meet- en rekenresultaten aan de grenswaarde op de zonegrens vindt plaats na aftrek van 2 dB vanwege de redelijke sommatie.

Omdat een zekere spreiding voorkomt in de optredende maximale geluidniveaus zijn de in het geluidrapport gerapporteerde maximale niveaus na afronding op het eerstvolgende hogere vijftal in de voorschriften van deze vergunning opgenomen.

Binnen de inrichting zijn en worden maatregelen en voorzieningen getroffen ter beperking van de geluidproductie. Bij het opstellen van de voorschriften hebben wij rekening gehouden met die maatregelen en voorzieningen.

Naast de genoemde geluidgevoelige bestemmingen en de zonegrens zijn ook controlewaarden vastgelegd op controlepunten gelegen in de nabijheid van de inrichting. Op deze punten kan in het kader van het door het bevoegd gezag uit te oefenen toezicht op de naleving worden gemeten.

7. GEUR

7.1 Geurhinderbeleid

Rijksbeleid en de NeR

De minister heeft na discussie in de Tweede Kamer in een brief gericht aan alle betrokken bevoegde organen (brief van 30 juni 1995) het geurbeleid samengevat. In genoemde brief stelt de minister dat de doelstelling van het geurbeleid zoals in 1989 geformuleerd in het Nationaal Milieubeleidsplan onveranderd blijft: in het jaar 2000 maximaal 12% gehinderden door geur in Nederland en voor het jaar 2010 geen ernstige hinder.

Als algemeen uitgangspunt wordt het voorkomen van (nieuwe) hinder gehanteerd. Hier is de volgende beleidslijn van afgeleid:

- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe afgeleid;
- de mate van hinder kan onder andere worden bepaald via een belevingsonderzoek, hinderenquête, klachtenregistratie enzovoorts; voor categorie 1-bedrijven komt het hinderniveau in de bedrijfstakstudie aan de orde;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd bestuursorgaan.

In december 2005 is de Wm aangepast en is het begrip BBT geïntroduceerd en het begrip ALARA uit de Wm gehaald. Dat betekent dat bij het bestrijden van geurhinder voortaan de BBT moet worden toegepast om een hoog beschermingsniveau te bereiken conform de Wm. Het begrip hoog beschermingsniveau uit de Wm is in de Nederlandse emissie Richtlijnen (NeR paragraaf 2.9.1) voor geurhinder gelijkgesteld aan het acceptabel hinderniveau. De NeR is in het Besluit 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' (2005) opgenomen als BBT-document.

Vorenstaand geurbeleid is in de NeR, versie 2006, weergegeven in de volgende paragrafen: paragraaf 2.9 'Geur', paragraaf 3.3 'Bijzondere regelingen voor specifieke processen' en paragraaf 3.6.1 'systematische bepaling van het acceptabel hinderniveau, Hindersystematiek geur'. De hindersystematiek geur is een hulpmiddel voor het bevoegd gezag om het aspect geurhinder op een afgewogen wijze te behandelen. Volgens deze systematiek dient allereerst te worden nagegaan of een bedrijf geurrelevant is. Zo ja, dan dient het acceptabel hinderniveau te worden vastgesteld. Aspecten die hierbij een rol spelen zijn: de omgeving van het bedrijf, de aard en de beleving van de geur, het klachtenpatroon en andere beschikbare informatie over hinder, mogelijke emissies, technische en financiële consequenties van mogelijke maatregelen, de consequenties voor de werkgelegenheid enzovoorts. De resultaten van dit uitgebreide afwegingsproces wordt door de minister in haar brief van 30 juni 1995 het acceptabel hinderniveau genoemd.

Bijzondere Regelingen

Onderdeel van de uitwerking van het geurbeleid in de NeR zijn de zogenaamde 'bijzondere regelingen'. In deze regelingen zijn voor een aantal branches maatregelenpakketten vastgelegd, op basis van bedrijfstakstudies. Voor een aantal branches zijn in deze regelingen hinderniveaus vastgesteld. Voor de activiteiten van Asfalt Productie Hoogblokland (APH) aan Bazeldijk 50 te Hoogblokland is de bijzondere regeling C5 Asfaltmenginstallaties (verder aangeduid als de bijzondere regeling) van toepassing.

In deze regeling is onder meer aangegeven dat:

"voor nieuwe situaties en in geval van capaciteitsuitbreiding van bestaande situaties geldt dat ter plaatse van geurgevoelige objecten de volgende concentratieniveaus niet mogen worden overschreden:

- *1 ou_e/m^3 als 98-percentiel en 5 ou_e/m^3 als 99,99-percentiel*

Voor situaties waarin bovengenoemde waarden redelijkerwijs niet haalbaar zijn, bijvoorbeeld voor geurgevoelige bestemmingen die minder bescherming behoeven kan, in overleg met het bevoegde bestuursorgaan, een overschrijding van bovengenoemde waarden worden toegestaan tot maximaal:

- *5 ou_e/m^3 als 98-percentiel en 25 ou_e/m^3 als 99,99-percentiel*

Situaties waar ter plaatse van geurgevoelige bestemmingen geurconcentraties van meer dan 5 ou_e/m^3 als 98-percentiel en 25 ou_e/m^3 als 99,99-percentiel kunnen voorkomen dienen te worden beschouwd als niet vergunbaar."

Bronnen en maatregelen in de bijzondere regeling

In de bijzondere regeling is aangegeven welke potentiële geurbronnen bij de productie van asfalt zijn te onderscheiden:

- de schoorsteen; de emissies die vrijkomen bij het drogen van mineralen en het verwarmen van gerecycled asfalt worden na het passeren van het stoffilter via de schoorsteen geëmitteerd;
- de bitumenopslag; als gevolg van opslag en verlading van bitumen ontstaan adem- en verladingemissies;
- de vrachtwagens en de asfaltvoorraadsilo; tijdens het beladen van de vrachtwagens ontstaan diffuse emissies;
- de menger, ophaalbaan en overstortpunten; bij niet omkaste installaties komen deze emissies diffuus en deels op grondniveau vrij.

Voorts zijn in de bijzondere regeling geurbeperkende maatregelen volgens de BBT beschreven. Deze maatregelen zijn in eerste instantie gericht op het voorkomen en beperken van diffuse emissies. Daarbij wordt onderscheid gemaakt in standaardmaatregelen en additionele maatregelen.

Als standaardmaatregelen gelden:

- het beperken van beladings- en adememissies uit de bitumentanks door afvoer van deze emissies via het centrale filter, dan wel via een voldoende verhoogd emissiepunt, of door toepassing van maatregelen met een aangetoond gelijkwaardig effect;
- voor het lossen van de bitumentankauto's dient bij voorkeur gebruikgemaakt te worden van een pomp van de asfaltcentrale, die de auto leegtrekt, in plaats van het leegpersen door de installatie van de tankauto;
- reguliere transportmiddelen voor gereed product moeten goed en snel afsluitbaar zijn om de emissieduur na het beladen zo kort mogelijk te houden.

Voor die situatie, waarin na toepassing van de standaardmaatregelen de geurbelasting ter plaatse van gevoelige bestemmingen nog boven de maximaal toegestane concentratieniveaus ligt, zijn additioneel de volgende maatregelen mogelijk:

- het verhogen van de schoorsteen;
- het omkassen van de menger, het overstortpunt menger-ophaalbak, de ophaalbaan en het overstortpunt ophaalbak-eindsilo te omkassen en de afgezogen gassen via de schoorsteen af te voeren;
- het bouwkundig aanpassen van de laadplaats voor transportwagens zodat de vrijkomende emissies afgezogen kunnen worden en via een verhoogd emissiepunt afgevoerd kunnen worden.

7.2 Provinciaal beleid

Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010

Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 is door Provinciale Staten op 28 juni 2006 vastgesteld en is op 15 september 2006 in werking getreden. Voor geur streeft de provincie naar een situatie waarbij er geen sprake is van 'ernstig gehinderden' en van zo weinig mogelijk 'gehinderden'. Het doel voor 2006-2010 is dat de geurhinder in de gehele provincie wordt gereduceerd tot maximaal 12% gehinderden en 2% ernstig gehinderden in 2010.

Provinciale inrichtingen: Wet milieubeheer

- voor de emissies van onder andere geur zijn de vergunningen van IPPC-installaties uiterlijk op 31 oktober 2007 aangepast in overeenstemming met de EU-richtlijn;
- in 2015 hebben alle geurrelevante bedrijven waarvoor de provincie bevoegd gezag is, geurmaatregelen in de vergunning opgenomen gekregen die voldoen aan BBT. Daarbij wordt ernaar gestreefd dat ernstige hinder wordt voorkomen.
- de provincie actualiseert de Nota uitvoering stankbeleid (1995) en de Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening.

Beleidsnota Geurhinder provincie Zuid-Holland

Op 9 november 2010 is door Gedeputeerde Staten het geactualiseerde provinciale geurhinderbeleid vastgesteld. Nieuwe inzichten en ontwikkelingen op het terrein van geur(beleid), ruimtelijke ordening en vergunningverlening vormden de aanleiding tot actualisatie van het vigerende geurhinderbeleid dat is gebaseerd op de documenten 'Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak' van 1995 en de aanvulling daarop, de module stank van de 'Handreiking Luchtkwaliteit en Ruimtelijke Ordening', gepubliceerd in 2002.

De basiselementen van de in deze documenten beschreven aanpak zijn nog steeds actueel en vormen de grondslag voor het geactualiseerde geurhinderbeleid. De voornaamste wijziging behelst het gewijzigde beleid aangaande geurhinder en ruimtelijke ordening als gevolg van de komst van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro). Voor de goedkeuring van bestemmingsplannen en andere ruimtelijke plannen is de instemming van Gedeputeerde Staten niet langer verplicht. In plaats daarvan stelt de provincie een Provinciale Structuurvisie (PSV) op waarin is aangegeven welke ruimtelijke belangen of aspecten door haar worden beschouwd als van provinciaal belang. Gemeenten dienen hun bestemmingsplannen in overeenstemming met de PSV vast te stellen.

Provinciale Structuurvisie

De provincie Zuid-Holland heeft op 2 juli 2010 de PSV vastgesteld. De provincie stelt zich daarin op het standpunt dat geurhinder in de omgeving van bedrijven waarvoor de provincie het bevoegd gezag is, als afzonderlijk milieuaspect met ruimtelijke consequenties geen provinciaal belang is. Dat betekent dat de afwegingen met betrekking tot geurhinder en ruimtelijke ordening in het algemeen op gemeentelijk niveau worden gemaakt. De gemeenten dienen daarbij het rijksbeleid te volgen.

In de PSV zijn 5 hoofdpogaven beschreven die verder zijn vertaald naar 14 provinciale belangen. De belangen die expliciet of impliciet een relatie met het thema geur hebben, hangen samen met het belang dat de provincie hecht aan bedrijven in de hogere milieucategorie (HMC-bedrijven). Bedrijven in de hogere milieucategorieën vormen een belangrijke schakel in de economische structuur in Zuid-Holland. (Milieu)ruimte voor dit type bedrijven is van provinciaal belang. Om dit belang te beschermen dient bij ruimtelijke ontwikkeling rekening gehouden te worden met de wettelijke milieuzonering rond bedrijventerreinen. Uitgangspunt in bestemmingsplannen blijft het mogelijk maken van de hoogst mogelijke categorie op het respectievelijke bedrijfsterrein. Anderzijds geldt het belang van een goede leefomgevingkwaliteit, te bereiken door gebiedsgerichte differentiatie en milieuzonering rond en langs belangrijke verstorende bronnen.

Beleidsregels geurhinder

1. de provincie Zuid-Holland volgt voor vergunningverlening het rijksbeleid geur evenals de uitwerking daarvan in de Nederlandse emissierichtlijn Lucht en de Beleidsnota Geurhinder Zuid-Holland. Dit betekent dat het algemene uitgangspunt is het voorkomen van (nieuwe) hinder en verder dat geuremitterende inrichtingen de BBT inzetten om geurhinder voor de omgeving te voorkomen, dan wel te beperken;
2. Gedeputeerde Staten stellen in het belang van de bescherming van het milieu het acceptabel hinderniveau vast voor geurhinder in de omgeving van een inrichting. Het afwegingsgebied voor het acceptabel hinderniveau bevindt zich tussen de hindergrens en de grens voor ernstige hinder. Als hulpmiddel bij het vaststellen van de hindergrenzen kunnen hinder-enquêtes (TLO's), en klachtenregistraties en -analyses worden gebruikt. Eveneens kunnen hedonische waarden worden betrokken bij de afweging. De hinder en ernstige hinder worden uitgedrukt in contouren die de geurbelasting gedurende een bepaalde tijdsduur weergeven. Onderscheid wordt gemaakt in emissies met een continu karakter (> 3.500 emissie-uren per jaar) en kortdurende of piekmissies. Voor emissies met een continu karakter is het 98-percentiel maatgevend, voor kortdurende is het 99,99-percentiel bepalend.

Bij het vaststellen van de hindergrenzen worden de toetsingswaarden voor geurconcentraties, zoals opgenomen in tabel 4.3 van de Beleidsnota, in acht genomen. Voorts wordt de afweging tot het vaststellen van het acceptabel hinderniveau bepaald door onder meer de volgende aspecten: de historie van de inrichting in zijn omgeving, de aard van de geur, het klachtenpatroon, technische en financiële consequenties van mogelijke maatregelen en gevolgen voor de werkgelegenheid;

3. Geurgevoelige objecten worden beschermd tegen niet acceptabele geurhinder. Er wordt onderscheid gemaakt tussen meer en minder gevoelige objecten. Bij geurgevoelige objecten gaat het onder meer om woonwijken, scholen en zorginstellingen. Verspreid liggende woningen, bedrijfswoningen, kantoren en winkels worden als minder gevoelig beschouwd.

7.3 Vergunningaanvraag Asphaltproductie Hoogblokland

Geurrapportage

In bijlage 13 van de aanvraag is een door WNP raadgevende ingenieurs opgestelde geurrapportage opgenomen, *Geuronderzoek Asphalt Productie Hoogblokland, revisievergunning rapportnummer 6071102.R04, 9 oktober 2007*. In het rapport wordt ingegaan op de door APH veroorzaakte geuremissie en de gevolgen daarvan voor de omgeving. Bepaald is hoe hoog de te verwachten geurbelasting in de omgeving, en ter plaatse van de meest nabijgelegen geurgevoelige objecten is. Voorts zijn in het betreffende rapport bronnen en maatregelen beschreven en wordt melding gemaakt van een tweetal klachten. Deze deden zich voor in 2003 respectievelijk 2007. Toetsing heeft plaatsgevonden aan de toetsingswaarden in de bijzondere regeling die gelden voor nieuwe situaties en in geval van capaciteitsuitbreiding van bestaande situaties. Door WNP werd vastgesteld dat alle maatregelen in overeenstemming met de bijzondere regeling door APH zijn getroffen en dat ook in de situatie na uitbreiding van de productiecapaciteit naar 480.000 ton/jaar voldaan kon worden aan de maximaal toegestane immissieconcentraties. Tevens werd geconcludeerd dat er ter plaatse van woningen van derden er geen geurhinder optreedt, dan wel te verwachten is.

Geurbeperkende maatregelen Asphaltproductie Hoogblokland

APH beschrijft in haar aanvraag de volgende geurbeperkende maatregelen:

- de menginstallatie met bijbehorende partiële recyclingtrommel staat opgesteld in een gesloten stalen gebouw;
- de centrale is voorzien van asphaltvoorraadsilo's direct onder de menger. Een ophaalbaan met open kubel is daarom niet aanwezig, waardoor de bijbehorende diffuse geuremissie niet kan optreden;
- verladingsmissies en continue verdamping vanuit zowel de in pandig opgestelde, als de buiten opgestelde bitumentanks worden beperkt door deze via de centrale schoorsteen af te voeren;
- voor het lossen van de bitumentankwagens wordt gebruikgemaakt van een pomp van de asphaltcentrale;
- op de laadplaatsen onder het asphaltcentralegebouw worden vrachtwagens met asphalt geladen die zijn uitgerust met een (snel) afsluitbare laadbak;

- met het in pandig opstellen van de installatie is de schoorsteentop het meest bepalende geuremissiepunt. Toegepast is een schoorsteen met een hoogte van 46 m ten opzichte van het maaiveldniveau van het omliggende bedrijfsterrein.

Berekeningsresultaten van de geurbelasting in de omgeving

Door WNP is de geurbelasting in de omgeving van APH berekend met behulp van het verspreidingsmodel Pluim Plus, versie 3.6 van TNO. De berekende waarden zijn vervolgens getoetst aan de in de bijzondere regeling opgenomen grenswaarden die gelden voor nieuwe installaties of voor situaties waarin sprake is van substantiële uitbreiding van de productiecapaciteit.

De respectievelijke grenswaarden betreffen maximaal toegestane concentraties op leefniveau die gedurende 98%, dan wel 99,99% van de tijd niet mogen worden overschreden. Het zogenoemde 98-percentiel is in het algemeen maatgevend voor emissies die continu van aard zijn. In geval van discontinue emissies met een tijdsfractie < 40% blijkt in de praktijk de normering voor het 99,99-percentiel maatgevender. Het 99,99-percentiel geeft de hoogst mogelijke uurgemiddelde concentratie weer en is een indicatie voor het optreden van hinder als gevolg van piekmissies.

De geuremissie van asfaltcentrales is in de regel discontinu van aard, APH vormt hierop geen uitzondering. De tijdsfractie dat de installatie in werking is, zal van ongeveer 13% per jaar (huidig vergunde capaciteit) naar ongeveer 21% per jaar (aangevraagde capaciteit) toenemen. Voor de beoordeling van de geurhinder ten gevolge van de aangevraagde activiteiten is de normering voor het 99,99-percentiel maatgevend. De te hanteren toetsingswaarden volgens de bijzondere regeling betreffen respectievelijk de concentratieniveaus van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel en $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 99,99-percentiel, waarbij zoals gezegd het 99,99-percentiel maatgevend is.

De geurbelasting in de omgeving van de asfaltcentrale uitgedrukt als 98-percentiel, ligt een factor 200 tot 1.000 lager dan de grenswaarde van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$. De geurmissie ter plaatse van de meest nabijgelegen woningen aan de Bazeldijk is in de aangevraagde situatie 4 tot $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 99,99-percentiel. De hoogst berekende waarde is $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 99,99-percentiel ter plaatse van de woning Bazeldijk 46. Ten opzichte van de vergunde situatie betekent dit een (afgeronde) toename van $2 \text{ ou}_E/\text{m}^3$. Voor andere woningen varieert deze toename als gevolg van de aangevraagde uitbreiding van 0 tot $2 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

In de aangevraagde situatie ligt de hoogst berekende 99,99-percentielwaarde op het terrein van de inrichting en bedraagt $10 \text{ ou}_E/\text{m}^3$. In de vergunde situatie is dit $9 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Op grond van het vorenstaande dient de conclusie te zijn dat geurhinder ten gevolge van de aangevraagde activiteiten ter plaatse van de omliggende woningen niet te verwachten is.

7.4 Gewijzigd klachtenpatroon en nader geuronderzoek

Ten tijde van de voorbereiding van het ontwerpbesluit (augustus 2008), bleek vanaf het voorjaar van 2008, anders dan voorheen, sprake te zijn van een substantieel klachtenpatroon.

Alle klachten bleken afkomstig vanuit plekken op grotere afstand van de inrichting, maar overwegend uit Nieuwland. De toename van het aantal klachten bleek niet direct terug te voeren naar een gewijzigde procesvoering noch naar gewijzigde omstandigheden die het plotselinge optreden van klachten plausibel konden verklaren.

Wel werd vastgesteld dat er bij een bepaalde windrichting sprake was van een afwijkend gedrag van de pluim uit de schoorsteen, dat mogelijk te wijten is aan de invloed van het gebouw op de pluimstijging. Aan APH is verzocht om nader onderzoek te verrichten naar de oorzaak van de klachten en zo mogelijk maatregelen te inventariseren teneinde de klachten te doen afnemen. In 2008 en 2009 zijn in opdracht van APH geurmetingen verricht. Op 4 oktober 2010 hebben wij van APH een samenvattende rapportage ontvangen opgesteld door Tauw, 'Geuronderzoek Asfalt Productie Hoogblokland 2010, 4 oktober 2010'.

In de rapportage wordt ingegaan op de uitgevoerde **metingen** en worden inmiddels genomen aanvullende maatregelen beschreven. Voorts is een uitgebreide **klachtenanalyse** uitgevoerd waarin onder andere de relatie tussen type grondstoffen/product en het optreden van klachten is onderzocht. Tevens zijn berekeningen uitgevoerd naar het effect van schoorsteenverhoging op de geurconcentratie op leefniveau. Ten slotte zijn nog **mogelijke aanvullende maatregelen** geïnventariseerd en beoordeeld op haalbaarheid en is een voorstel gedaan om geurrelevante parameters en parameters die duiden op het niet goed functioneren van de installatie te monitoren teneinde meer inzicht en grip te krijgen op de procesvoering in relatie tot het optreden van geurhinder.

Geurmetingen en genomen maatregelen

In opdracht van APH zijn in december 2008 en april 2009 geuremissiemetingen uitgevoerd. De resultaten van de betreffende metingen zijn opgenomen in bijlage 2 van het vorengenoemde geurrapport. Het doel van de metingen is om inzicht te verkrijgen in de emissies van de diverse componenten in het afgas tijdens de productie van asfalt, zowel in de situatie dat nieuwe grondstoffen worden toegepast als in de situatie dat tot 50% recycled asfalt als grondstof wordt ingezet. Tevens zijn metingen aan de schoorsteen uitgevoerd tijdens de verlading van bitumen en op momenten dat de installatie in rust was.

In 2008 zijn zowel verhoogde concentraties aan stof als aan koolwaterstoffen vastgesteld. Ook bleek de concentratie aan SO₂ voor een met aardgasgestookte installatie op een hoog niveau te liggen. Hoewel in den lande er geen eenduidige relatie tussen de genoemde verhoogde parameters en het optreden van geurhinder is vastgesteld, lijkt het aannemelijk dat deze (mede) oorzaak zijn van ook hoge geuremissies, aldus Tauw. Tevens wordt opgemerkt dat de metingen niet representatief zijn voor de omvang van de emissies. De metingen zijn uitgevoerd vlak voor de grote winterrevisie en duiden op een niet optimaal functioneren van de installatie. Zo duidt ook de hoge concentratie aan stof op het disfunctioneren van het stoffilter. Na de metingen van 2008 heeft er onderhoud aan de installatie plaatsgevonden en zijn maatregelen getroffen om het goed functioneren van de installatie te borgen. Het periodieke onderhoudsregiem is blijvend aangepast. Branderinspectie en -afstelling volgens de SCIOS-regeling vindt viermaal per jaar plaats waar eerder uitsluitend tijdens de jaarlijkse revisie inspectie plaatsvond. Voorts is een aantal beheersmaatregelen getroffen en onderzoeken in gang gezet gericht op aanvoercontrole van materialen en het functioneren van de installatie tijdens de productie. Zo is er onder andere binnen KWS een onderzoek gestart naar de kwaliteit van bitumen in relatie tot de emissie van SO₂ en geur. Ook geldt ten aanzien van gerecycled asfalt een procedure tot onderzoek en controle vooraf van het aangeboden materiaal.

Ook is de afgastemperatuur van de PR-trommel verlaagd van maximaal 125-135°C naar maximaal 115°C, en wordt periodiek een handheld CO-monitor toegepast om de afstelling van de branders indicatief te verifiëren. Met genoemde maatregelen verwachtte men situaties als in 2008 in de toekomst te voorkomen.

In 2009 zijn opnieuw metingen uitgevoerd. Door Tauw is vastgesteld dat de installatie representatief functioneert. De concentraties voor stof en koolwaterstoffen liggen op een te verwachten niveau. De vastgestelde geuremissies, zowel in het geval van het gebruik van PR-asfalt als zonder, liggen in de ranges zoals vermeld in de bijzondere regeling. De metingen zijn uitgevoerd tijdens de productie van representatieve asfaltmengsels, waarvan het mengsel met code 2345 momenteel het meest wordt geproduceerd. Tevens zijn metingen verricht tijdens de verlading van bitumen. De gemeten geurvracht is veel lager dan het kengetal dat in de bijzondere regeling is vermeld. Verder is vastgesteld dat de emissie van de installatie in rust nihil is ten opzichte van de installatie tijdens productie.

De gemeten waarden zijn gebruikt bij de uitvoering van verspreidingsberekeningen waarbij een drietal scenario's zijn doorgerekend:

- de huidige situatie;
- de aangevraagde situatie;
- de situatie waarbij alle bronnen als continue bronnen zijn ingevoerd (worstcasesituatie).

De uitkomsten zijn getoetst aan de bijzondere regeling, waarin met name de toetsingswaarde van 5 ou_E/m³ als 99,99-percentiel als maatgevend is beschouwd. De berekende concentraties voor het 98-percentiel blijken nihil en voldoen ruimschoots aan de grenswaarde van 1 ou_E/m³ als 98-percentiel. Voor zowel de huidige als voor de aangevraagde situatie worden waarden onder de grenswaarde van 5 ou_E/m³ als 99,99-percentiel berekend ter plaatse van de meest nabijgelegen woningen. Tevens is vastgesteld dat in de berekening van het worstcasescenario, waarin wordt uitgegaan van een continue emissie waarbij alle bronnen simultaan in werking zijn bij een maximale uurproductie en met toepassing van 50% recycled asfalt, de in Nieuwland berekende concentraties maximaal 1,5 ou_E/m³ als 99,99-percentiel bedragen.

Klachtenanalyse

Aan de geurrapportage is door APH een overzicht toegevoegd waarin alle sinds medio 2008 bij de provincie gemelde klachten zijn opgenomen. Tevens zijn hierin meteorologische gegevens vermeld, als ook de relevante productiegegevens en -omstandigheden vanaf twee uur voor het tijdstip dat de klacht werd ingediend. In 2008 vanaf medio juli zijn 41 klachten geregistreerd, in 2009 volgden 64 klachten en in 2010 (tot en met 21 september) is er zesmaal geklaagd. Door APH kan geen verband gelegd worden tussen de klachten en een feitelijke wijziging van procesomstandigheden. Uit een nadere analyse van de klachten door Tauw blijkt dat er gemiddeld in de afgelopen drie jaar op ongeveer 10% van het aantal productiedagen klachten optreden. Het aantal klachten blijkt in het laatste jaar zeer aanzienlijk te zijn afgenomen. Ook is door Tauw vastgesteld dat er een direct verband tussen het verwerken van PR-asfalt, in de meeste gevallen van het type 2345, en het optreden van klachten kan worden gelegd. Daarbij wordt opgemerkt dat type 2345 het meest voorkomende product is dat wordt geproduceerd.

Verder wordt gesignaleerd dat klachten meestal optreden bij een productiecapaciteit van meer dan 200 ton/uur en blijkt er geen relatie te liggen tussen bitumenverlading en klachten. Daarbij wordt opgemerkt dat de bitumenemissie zeer beperkt is ten opzichte van de emissie uit de schoorsteen.

Samenvattend wordt geconcludeerd dat er geen eenduidig verband kan worden vastgesteld tussen specifieke procesomstandigheden en het optreden van klachten. Wel is, gezien de afstand tot de klagers, de schoorsteen de aanwijsbare bron. Zo is ook de toepassing van PR-asfalt een aanwijsbare omstandigheid.

Aanvullende maatregelen en monitoring

Door Tauw is onderzocht welke aanvullende maatregelen en technieken mogelijk zijn om de schoorsteenemissie te reduceren. Daarbij is rekening gehouden met het gegeven dat sprake is van fluctuerende afgaskarakteristieken. Het vochtgehalte van de materialen, de productiecapaciteit per uur, het al of niet toepassen van PR-asfalt en de temperatuur van de rookgassen zijn alle parameters die van invloed kunnen zijn op de geuremissie. In het onderzoek naar aanvullende maatregelen is primair gekeken naar maatregelen gericht op het beheersen van het gehele afgasvolume. Maatregelen in de procesvoering, zoals het beperken van het toepassen van PR-asfalt of alleen produceren bij bepaalde windrichtingen, gelden niet als een bedrijfsmatige optie. Het onderzoek heeft zich derhalve gericht op nageschakelde technieken. Onderzocht is welke maatregelen technisch haalbaar zijn en wat de globale kosten zijn die de toepassing van de betreffende techniek vragen.

Samenvattend komt Tauw tot de volgende conclusie:

De toepassing van biofiltratie en condensor (warmtewisselaar) is vanuit technisch oogpunt niet haalbaar vanwege het discontinue karakter, de fluctuerende afgasparameters en de relatief lage geurconcentratie. De toepassing van thermische naverbranding is technisch uitvoerbaar, maar geldt vanuit oogpunt van klimaatdoelstellingen en energiebesparing niet aan te bevelen. Zowel de toepassing van gaswassing als actiefkoolfiltratie lijkt toepasbaar. Wel geldt vanuit technisch oogpunt dat nader onderzoek en pilotexperimenten noodzakelijk zijn en daarmee uitvoering op korte termijn niet realiseerbaar. Opgemerkt wordt dat de betreffende technieken in het geheel niet worden uitgevoerd binnen de branche en derhalve aangemerkt dienen te worden als maatregelen die verdergaan dan het toepassen van BBT. De netto jaarlijkse kosten voor gaswasser en actiefkoolfiltratie bedragen gemiddeld respectievelijk € 434.000,00 en € 579.000,00.

Het verhogen van de schoorsteen of maatregelen om de uittreedsnelheid van het afgas te verhogen gelden als technisch makkelijk en zeker uitvoerbaar. Er is geen nader onderzoek nodig om haalbaarheid en effectiviteit vast te stellen. In een bijlage bij het geurrapport is het effect van het verhogen van de schoorsteenhoogte en de invloed van het gebouw op de pluimstijging door-gerekend. Daaruit blijkt in zijn algemeenheid dat het verhogen van het emissiepunt de geurbelasting zal verlagen met het grootste effect op korte afstand van de bron. Het effect van een hogere afgassnelheid door het vernauwen van de schoorsteen blijkt daarentegen nauwelijks effect te hebben op de verspreiding.

Voorts wordt geconcludeerd dat de gebouwinvloed op de verspreiding van de emissie boven een schoorsteenhoogte van 46 m beperkt is. Het verhogen van het emissiepunt kan zowel worden gerealiseerd door het fysiek verhogen van de schoorsteen, maar ook door schoorsteen-aanpassingen die het effectieve emissiepunt verhogen. De gemiddelde netto jaarlijkse kosten worden geschat op € 24.450,00. Tot slot wordt nog gewezen op een mogelijke strijd met het bestemmingsplan in geval van verhoging, dan wel aanpassing van de schoorsteen.

Omdat op grond van de klachtenanalyse geen duidelijke oorzaak is aan te geven, is APH voornemens de situatie verdergaand te monitoren om daarmee meer grip te krijgen op het proces om daarmee klachten te voorkomen. De monitoring zal bestaan uit het maandelijks meten en registreren van procesrelevante parameters als gasverbruik en temperatuur. Voorts zullen metingen gedaan worden van het gehalte aan CO, SO₂ en O₂ in het afgas, en worden gegevens vastgelegd met betrekking tot uurcapaciteit en type product. Ook zal jaarlijks een meting worden verricht door een extern bureau. De geraamde kosten zijn een eenmalige investering van € 8.000,00 - € 10.000,00 en jaarlijks circa € 2.000,00. De jaarlijkse controlemeting kost circa € 2.500,00.

Actuele situatie

Recentelijk is door APH onderzocht of het verhogen, dan wel het aanpassen van de schoorsteen te realiseren is binnen het geldende bestemmingsplan. Een fysieke verhoging van de schoorsteen blijkt in strijd met het bestemmingsplan, aldus de gemeente Giessenlanden, en kan uitsluitend worden gerealiseerd wanneer het bestemmingsplan daarvoor gewijzigd wordt. In hoeverre een dergelijk verzoek daartoe kan worden gehonoreerd is op voorhand onduidelijk. Daarentegen is een schoorsteenaanpassing in de vorm van het plaatsen van een trekkap op de schoorsteen niet bouwvergunningplichtig noch in strijd met het bestemmingsplan. De verwachting is dat een dergelijke trekkap een aannemelijk gunstig effect heeft op de pluimstijging, hoewel een kwantitatief effect daarvan niet is vast te stellen. Inmiddels is de betreffende voorziening door APH aangebracht.

7.5 Overwegingen betrekking hebbend op het vaststellen van een acceptabel hinder-niveau

In de afweging of sprake kan zijn van een acceptabel hinderniveau zoals gedefinieerd in het rijksbeleid, hanteren wij in beginsel de NeR. Met name de daarin opgenomen bijzondere regeling voor asfaltmenginstallaties is in dit geval van belang. In de regeling zijn naast maatregelen ter beperking van de geuremissie, toetsingswaarden opgenomen die maatgevend zijn in de beoordeling of de nog resterende hinder aanvaardbaar is in een gegeven situatie. In de afweging of het door APH veroorzaakte hinderniveau acceptabel is hebben wij tevens de klachtenanalyse, een nadere BBT-toetsing en de actuele situatie betrokken.

Maatregelen en toetsingswaarden bijzondere regeling

Wij hebben vastgesteld dat door APH de in de bijzondere regeling genoemde standaardmaatregelen allemaal zijn genomen. Het inpandig opstellen van de installatie, zoals bij APH het geval, wordt in de bedoelde regeling aangemerkt als een additionele maatregel. Een minimale schoorsteenhoogte is volgens de regeling niet vereist, met dien verstande dat hiervoor de toetsingswaarden voor de maximaal aanvaardbare geurbelasting bepalend zijn.

Verhoging van de schoorsteen kan zo nodig als additionele maatregel worden uitgevoerd, zo staat vermeld in de regeling.

Wij kunnen instemmen met de conclusies van zowel WNP als Tauw dat de berekende geurbelasting in de huidige situatie alsook in de situatie na uitbreiding van de productiecapaciteit, voldoet aan de toetsingswaarden die gelden voor nieuwe situaties en voor bestaande situaties waarin sprake is van een substantiële uitbreiding. Wij beschouwen de toetsingswaarde voor het 99,99-percentiel hierin als maatgevend. De hoogst berekende waarden in Nieuwland zijn maximaal $1,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 99,99-percentiel en bevinden zich ruim onder de toetsingswaarde van 5. De berekende waarde bij de meest nabijgelegen woningen aan de Bazeldijk bedraagt in de worstcasesituatie (alle bronnen continu in werking) maximaal $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 99,99-percentiel, waarvoor in de bijzondere regeling een uiterste grenswaarde van $25 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 99,99-percentiel voor verspreid liggende woningen wordt gehanteerd.

Overigens merken wij op dat het hinderniveau dat kan worden verwacht op basis van de uitgevoerde modelberekeningen niet aansluit op het geregistreerde klachtenpatroon. Het onvoldoende kunnen meewegen van de invloed van het relatief hoge gebouw ten opzichte van het emissiepunt in het goedgekeurde en toegepaste verspreidingsmodel lijkt hiervoor een verklaring. Het vacuüm achter het gebouw veroorzaakt een onverwachte pluimdaling die niet of beperkt kan worden meegenomen in de modelberekeningen.

Klachtenanalyse

Naar aanleiding van de klachtenanalyse merken wij op dat er geen eenduidige oorzaak van de klachten is aan te wijzen. Hierin delen wij de mening van APH. Zo ook delen wij de conclusie dat de schoorsteenemissie en de toepassing van PR-asfalt als aanwijsbare bronnen moeten worden aangemerkt. Voorts bevestigen wij de in 2010 opgetreden daling van het aantal klachten ten opzichte van de jaren 2008 en 2009.

Aanvullende maatregelen en Beste Beschikbare Technieken

Wij constateren dat door APH in de afgelopen jaren meerdere maatregelen zijn getroffen die zijn gericht op het terugdringen van het aantal klachten. Door het intensiveren van inspectie en onderhoud aan de installatie is het optimaal functioneren van branders en proces beter geborgd. Ook de procedures die moeten leiden tot een constantere kwaliteit van het ingangsmateriaal zullen bijdragen aan een betere procesbeheersing en minder geuremissie.

Voorts heeft APH aanvullend onderzoek gedaan naar maatregelen om de schoorsteenemissie verder terug te dringen. Wij merken hierbij op dat de onderzochte, met name nageschakelde, technieken gelden als niet gebruikelijk in de branche en aanzienlijke investeringen vragen. Wij beschouwen deze technieken voornamelijk als maatregelen die verdergaan dan het toepassen van BBT en volgen hier de conclusie van Tauw. Hierbij betrekken wij tevens de mogelijkheid om met relatief beperkte technische en financiële middelen de effectieve schoorsteenhoogte te verhogen en een verbeterde pluimstijging te realiseren. Ook het voornemen tot verdergaande monitoring van procesparameters en schoorsteenemissies zal naar onze mening bijdragen aan een toenemend inzicht in het optreden en het verder terugdringen van geurhinder.

Wij achten de door APH voorgestelde uitvoering en frequentie, met name in de beginfase, te beperkt. Wij hebben daarom in de voorschriften hieraan nadere eisen gesteld.

Actuele situatie

Wij merken ten slotte op dat door APH in de actuele situatie de vergunde jaarproductie van 300.000 ton/jaar wordt overschreden. Op 7 juli 2010 hebben wij een bestuursrechtelijk traject gestart teneinde deze overschrijding op te heffen. Door APH is daarop op 21 juli 2010 een zienswijze ingebracht en heeft er vervolgens overleg plaatsgevonden dat geresulteerd heeft in de aanvullende geurrapportage van 4 oktober 2010. Tevens heeft APH de bereidheid en inmiddels het initiatief getoond tot het treffen van aanvullende maatregelen ter bevordering van de pluimstijging, zo ook tot de invoering van een monitoringssysteem. Deze initiatieven en maatregelen leiden naar onze mening tot een legaliseerbare situatie. Op 25 november 2010 hebben wij aan APH bericht dat wij zullen afzien van handhavend optreden en met de ingezette maatregelen kunnen overgaan tot het verlenen van de vergunning met een aangevraagde jaarproductie van 480.000 ton/jaar. Het uitgangspunt is evenwel dat de nieuwe vergunning naar verwachting zal leiden tot een oplossing van het geurprobleem.

7.6 Acceptabel hinderniveau

Op grond van voorgaande overwegingen concluderen wij samenvattend dat de door APH genomen maatregelen ter bestrijding van de geuremissie voldoen aan BBT; dat de berekende geurbelasting in de omgeving van APH onder het niveau ligt waarboven geurhinder te verwachten is; en dat door de recent genomen en nog te nemen maatregelen ter verdere beperking van emissies het aantal klachten naar verwachting verder zal afnemen. Wij zijn derhalve van mening dat met het verlenen van deze vergunning sprake is van een acceptabel hinderniveau. In de voorschriften van dit besluit hebben wij emissiebeperkende voorzieningen en maatregelen en de maximaal toegestane geurbelasting vastgelegd. Voorts hebben wij de verplichting opgenomen om een monitoringssysteem in te voeren waarin naast de voor geur relevante emissies ook relevante procesparameters dienen te worden gemeten. In de onderwerpelijke situatie achten wij het voorsnog niet redelijk om verdergaande maatregelen dan de reeds toegepaste BBT te eisen. Wij merken nog op dat indien een verdergaande reductie van geuremissie noodzakelijk blijkt, door APH een fysieke verhoging van het emissiepunt dan wel verdergaande technieken nadrukkelijk overwogen dienen te worden.

8. LUCHT

8.1 Nederlandse emissierichtlijn Lucht

Wij beoordelen de emissies naar de lucht volgens de systematiek van de NeR. Deze richtlijn, die de BBT voor het beperken van emissies naar de buitenlucht beschrijft, passen wij toe als toetsingskader voor de beoordeling en regulering van luchtmissies.

Voor een aantal processen of branches zijn in de NeR bijzondere regelingen opgenomen. Voor asfaltmenginstallaties is de bijzondere regeling C5 Asfaltmenginstallaties van toepassing. De regeling is van toepassing voor asfaltmenginstallaties, zowel voor het maken van asfalt met of zonder hergebruik van asfalt. Het toepassen of bewerken van teerhoudende stoffen valt niet onder de scope van de bijzondere regeling.

Bijzondere regeling Asfaltmenginstallaties C5 2008:

Bij de productie van asfalt zijn verschillende bronnen van stofemissie te onderscheiden. Naast diffuse emissies, afkomstig van het op- en overslaan van de grondstoffen op het terrein, wordt tevens stof afkomstig uit de droogtrommels en de installatie via de schoorsteen verspreid. De bijzondere regeling geeft voor zowel deze diffuse emissies als voor de gekanaliseerde emissie (puntbron) uit de schoorsteen aan welke maatregelen en voorzieningen getroffen kunnen worden om stofemissies zo veel mogelijk te beperken.

Met betrekking tot de normgeving voor de emissie van stof uit de schoorsteen gelden de volgende normen:

- Bestaande ontstoffingsinstallaties dienen te voldoen aan de emissie-eis van 10 mg/m₀3. Vanaf 1 januari 2014 dienen de installaties te voldoen aan 5 mg/m₀3.
- Nieuwe ontstoffingsinstallaties dienen te voldoen aan de emissie-eis van 5 mg/m₀3.

Met bestaande installaties worden de installaties bedoeld die al eerder zijn vergund en met nieuwe installaties worden de nog te installeren installaties bedoeld. Met betrekking tot de bovenstaande normering voor stof hebben bestaande installaties uitstel tot 1 januari 2014. Daarna dienen ze ook te voldoen aan de emissie-eis van 5 mg/m₀3 volgens de NeR. In de voorschriften zijn hierover de voorschriften 9.4, 9.5, 9.6 opgenomen. Voor diffuse emissies worden in de regeling het afdekken van stuifgevoelig materiaal en/of het bevochtigen daarvan als mogelijke maatregelen genoemd. Tevens wordt hier verwezen naar de maatregelen beschreven in paragraaf 3.8.1 van de NeR, 'Stofemissie bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen, alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen'. Met betrekking tot diffuse emissies geldt als eerste uitgangspunt dat geen direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. (Wij hebben het begrip 'direct bij de bron' uitgedrukt in een afstand van 2 m om handhavend te kunnen optreden bij visueel waarneembare stofverspreiding. Bij een visueel waarneembare stofvorming over een afstand van 2 m of meer vanaf de bron moet voor het verspreiden van met name de fijne fractie van de stof buiten de inrichting worden gevreesd.)

Om het asfalt te produceren is warmte nodig. Om deze warmte op te wekken worden er branders gebruikt die in de trommels geïnstalleerd zijn. De branders kunnen worden voorzien van gas, vloeibare brandstof of vaste brandstof. Bij de verbranding van de brandstof ontstaan verbrandingsgassen waarin zich NO_x en SO₂ bevinden. Aan deze verbrandingscomponenten zijn ter bescherming van het milieu emissie-eisen gesteld. In de onderstaande tabel zijn de verschillende emissie-eisen weergegeven. Deze emissie-eisen zijn opgenomen in voorschrift 9.1.

Stof	Emissievracht	Bestaande installaties		Nieuwe installaties
		Tot 1-1-2014	Vanaf 1-1-2014	
SO ₂	≥ 2 kg/uur	100 mg/m ³	75 mg/m ³	50 mg/m ³
NO _x	≥ 2 kg/uur	100 mg/m ³	75 mg/m ³	50 mg/m ³
C _x H _y	≥ 0,1 kg/uur	200 mg/m ³	200 mg/m ³	200 mg/m ³

Aan de vorenstaande emissie-eis voor koolwaterstoffen C_xH_y kan worden voldaan indien de brander goed is afgesteld. Een juiste afstelling dient plaats te vinden op basis van de SCIOS-regeling. Om aan te tonen dat de brander goed is afgesteld dienen onderhouds- en inspectierapporten te worden opgesteld volgens het SCIOS. Hiervoor is voorschrift 9.3 opgenomen in de voorschriften.

Bij de inname van asfaltgranulaat ten behoeve van hergebruik dient een acceptatieprotocol te worden gehanteerd op basis van de CROW-publicatie 'omgaan met vrijkomend asfalt'. Bij toepassing van een dergelijke acceptatieprocedure blijven de emissies van PAK's naar verwachting ruim onder de geldende emissie-eisen.

8.2 Toetsing aangevraagde activiteit

Met betrekking tot vorenstaande paragraaf heeft het bedrijf het volgende in zijn aanvraag aangegeven:

- de verschillende stookinstallaties worden gestookt met aardgas;
- de branders van de stookinstallaties worden vier keer per jaar gecontroleerd volgens de SCIOS-regeling;
- de emissies van de asfaltinstallatie voldoen aan de volgende normering:
 - SO_2 : 100 mg/m³
 - NO_x : 100 mg/m³
 - C_xH_y : 200 mg/m³
 - Stof : 10 mg/m³.
- stuifgevoelige stoffen in de klassen S1, S4, en S5 zijn aanwezig;
- de maatregelen die worden genomen om stofverspreiding te voorkomen zijn:
 - een sproei-installatie;
 - een waterwagen;
 - machinaal vegen;
 - beperking storthoogtes;
 - inzet van stoffilters op de vulstofsilo's;
 - indien nodig sproeien bij breken asfaltgranulaat (puinbreker);
 - inzet van stoffilters bij zuivering van de emissies van de droogtrommels;
 - opslag van grondstoffen binnen 4 m hoge keerwanden.

Door APH is verzocht om voor de overslag van de stoffen zand, grind en steenslag van schip naar wal door middel van de centrale transportband, voor af te mogen wijken van de aanbevolen storthoogte van 1 m zoals gesteld in paragraaf 3.8 van de NeR.

8.3 Conclusie

Gezien het aangevraagde en gelet op de eisen uit de NeR concluderen wij op grond van het vorenstaande dat de inrichting met inachtneming van de gestelde voorschriften voldoet aan de NeR. De activiteiten van de inrichting die luchtmissies veroorzaken zijn vergunbaar. In de voorschriften zijn emissiebeperkende maatregelen en normen vastgelegd.

Naast een voorschrift met emissienormen is ook een controlevoorschrift opgenomen (volgt uit artikel 8.12, lid 4, van de Wm). Met de daarmee verkregen actuele emissiewaarden kan worden aangetoond dat aan de voorschriften wordt voldaan.

Met betrekking tot het verzoek om af te wijken van de maximale storthoogte van 1 m verbinden wij de eis dat geen stofverspreiding zichtbaar mag zijn op 2 m afstand van de bron. Dit is vastgelegd in voorschrift 10.5. Wij merken hierbij op dat de overslag stoffen betreft uit de klassen S4 en S5 die tijdens overslag zijn/worden bevochtigd waardoor het aannemelijk is dat verspreiding van stof afdoende zal worden beperkt. Met betrekking tot het afwijken van de storthoogte hebben wij nadere voorschriften opgenomen.

8.4 Luchtkwaliteit omgeving

Met het verlenen van de revisievergunning nemen de emissies vanuit de inrichting toe. Het besluit op de aanvraag heeft dan ook mogelijk gevolgen voor de luchtkwaliteit, als bedoeld in artikel 5.16 van de Wm. Overeenkomstig dit artikel zal moeten worden getoetst aan het gestelde in bijlage 2 van de Wm. Bijlage 2 van de Wm geeft grenswaarden voor de luchtkwaliteit, betreffende de stoffen zwaveldioxide, stikstofdioxide (NO₂), koolmonoxide, zwevende deeltjes (PM10), lood en benzeen in de lucht waaraan moet worden getoetst. Deze grenswaarden mogen in het belang van de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu in zijn geheel, niet worden overschreden.

Alleen ten aanzien van de stoffen die genoemd zijn in bijlage 2 van de wet en waarvan op voorhand niet uit te sluiten valt dat deze nu, of in de toekomst, de gestelde grenswaarden zullen overschrijden is een onderzoek verricht naar de mogelijke gevolgen van het in werking zijn van de inrichting. Het betreft PM10 en NO₂. Hiertoe heeft de aanvrager een onderzoeksrapport ingediend (Onderzoek luchtkwaliteit Asphalt Productie Hoogblokland te Hoogblokland, uitgevoerd door WNP, d.d. 22 februari 2008, nr. 6071097.R01). Het rapport maakt onderdeel uit van de te verlenen vergunning.

Gelet op de resultaten van het uitgevoerde onderzoek stellen wij vast dat met de ingebruikneming van de inrichting overeenkomstig de aanvraag, er geen overschrijding zal plaatsvinden van de grenswaarden met betrekking tot PM10 en NO₂ zoals vastgelegd in de Wm.

9. ENERGIE

9.1 Algemeen

Van Kessel Wegenbouw APH heeft het convenant MJA-2 ondertekend (MJA-2 tweede ronde meerjarenafspraken energie). Het convenant loopt tot 2012. Met de ondertekening van het convenant heeft het bedrijf de resultaatsverplichting op zich genomen om vierjaarlijks te bezien welke kosteneffectieve energie-efficiency verhogende maatregelen geïdentificeerd en uitgevoerd kunnen worden. Enkel die maatregelen die om technische dan wel economische redenen niet kunnen worden uitgevoerd kunnen afvallen. Een economische maatregel is daarbij een maatregel met een rendement van minstens 15% (terugverdientijd tot en met vijf jaar).

In de MJA-2 zijn ook inspanningsverplichtingen voor de zogenaamde verbredingsthema's vastgelegd. Omdat dit maatregelen buiten de inrichting betreft, valt dit buiten de Wm-vergunning en worden hierover ook geen voorschriften in de vergunning opgenomen.

De inrichting heeft haar inspanningen ten aanzien van energie-efficiency vastgelegd in het energie besparingsplan (EBP). Dit EBP is in een eerder stadium aan ons toegezonden en door ons beoordeeld en akkoord bevonden. In de vergunning zijn dan ook geen voorschriften opgenomen met betrekking tot energiebesparing.

10. VEILIGHEID

10.1 Algemeen kader

Het veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen. Zoals in het NMP4 (Vierde Nationaal Milieubeleidsplan) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- op een bepaalde plaats een daar aanwezig individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd (het plaatsgebonden risico, PR);
- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm (het groepsrisico, GR).

10.2 PGS-richtlijnen

Met ingang van 1 juni 2004 is de adviesraad gevaarlijke stoffen (AGS) benoemd door het kabinet. Tevens is de Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen (CPR) opgeheven. De CPR bracht publicaties uit, de CPR-richtlijnen, die veelvuldig worden gebruikt bij vergunningverlening op grond van de Wm en binnen de werkterreinen van de arbeidsveiligheid, transportveiligheid en de brandveiligheid. De bestaande CPR-richtlijnen zijn omgezet naar de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS). Het doel van deze publicaties is een overzicht te geven, op basis van actuele technieken, van de voorschriften, eisen, criteria en voorwaarden die kunnen worden toegepast door overheden bij vergunningverlening, het opstellen van algemene regels en toezicht op bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen, waaronder tevens worden verstaan opslag en transport. Bij de inrichting zijn de volgende PGS-richtlijnen op basis van de aanvraag van toepassing: PGS 15 voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen en de PGS 30 voor vloeibare aardolieproducten. In de voorschriften is opgenomen aan welke voorschriften uit de PGS-richtlijnen de inrichting dient te voldoen.

10.2.1 Bitumenopslag

Bij het bedrijf vindt de opslag van bitumen plaats. De bitumen worden verwarmd opgeslagen in verticale cilindrische tanks. De verwarming vindt plaats tot 200°C. Het vlampunt van bitumen ligt boven de 230°C. In de PGS 29 (Richtlijn voor bovengrondse opslag van brandbare vloeistoffen in verticale cilindrische tanks) wordt aangegeven dat de richtlijn niet van toepassing is op brandbare vloeistoffen met een vlampunt van meer dan 100°C die niet verwarmd worden, of vloeistoffen die verwarmd worden op- en overgeslagen, mits de temperatuur van de vloeistof ten minste 20°C onder het vlampunt blijft.

De bitumenopslag van de inrichting voldoet aan de uitzondering en valt derhalve niet onder de PGS 29 die is opgenomen. Wel zijn enkele voorschriften voor de opslag van bitumen opgenomen.

10.3 Registratiebesluit externe veiligheid

Uit de aanvraag blijkt dat de inrichting een hoeveelheid aan gevaarlijke stoffen heeft opgeslagen. Op de ingevulde checklist risico-inventarisatie gevaarlijke stoffen is aangegeven dat de inrichting circa 659 kg aan verpakte gevaarlijke stoffen in emballage, 2.072 liter aan gas in het gasflessen-depot en 8.000 liter aan brandbare vloeistoffen in een bovengrondse tank opslaat.

Het Registratiebesluit externe veiligheid geeft in artikel 3, onder f, aan dat het besluit van toepassing is bij 10.000 kg aan gevaarlijke stoffen in emballage per opslag. Figuur 1.4.9 van paragraaf 4.3 van bijlage 7 uit de leidraad risico-inventarisatiedeel gevaarlijke stoffen geeft als drempelwaarden 10.000 liter gas gesommeerd en 150.000 liter per tank met brandbare vloeistoffen aan. Gezien de beperkte hoeveelheden gevaarlijke stoffen, valt de inrichting niet onder het Registratiebesluit externe veiligheid. De inrichting wordt niet opgenomen in het risicoregister voor gevaarlijke stoffen en de risicokaart maar is slechts voor de hulpdiensten risicorelevant.

10.4 Stofexplosies

Binnen de inrichting wordt vulstof opgeslagen in in pandige silo's en is een cementsilo aanwezig bij het gebruik van de BRAC-installatie. Vulstoffen en cement vallen onder klasse S1 van de NeR en zijn dus zeer fijn. Aangezien de vulstoffen en cement niet brandbaar zijn (geen organische delen bevatten) is het aspect stofexplosies niet relevant voor deze inrichting.

10.5 Maximale opslagcapaciteit

Om te voorkomen dat er een vergroting van de opslagcapaciteit van de grond- en hulpstoffen plaatsvindt waardoor een veiligheidsrisico ontstaat, zijn de maximale hoeveelheden van de grond- en hulpstoffen vastgelegd. Daarom is van de aanvraag bijlage 6b 'nadere gegevens van de inrichting' de tabellen: 'grondstoffen ten behoeve van de asfaltproductie', 'hulpstoffen asfaltproductieproces', 'chemicaliën laboratoria' en 'gassen' aan dit besluit verbonden. Deze verbintenis geldt alleen voor de stoffen uit de genoemde tabellen die zijn geclassificeerd volgens de ADR. Deze stoffen kunnen namelijk mogelijk een veiligheidsrisico vormen voor de omgeving. De maximale capaciteit is in voorschrift 12.3 vastgelegd.

10.6 (Intern) bedrijfsnoodplan

In de arbowetgeving is het hebben van een noodplan geregeld. Op basis van artikel 2.5 c van het Arbobesluit, is een bedrijf verplicht een noodplan te hebben. Op basis van dit artikel is het bedrijf ook verplicht onder andere hulpverleningsinstanties in te lichten over het noodplan indien dit gewenst is door deze instanties (er moet dus zelf om gevraagd worden door de instanties).

In artikel 2.0 c van de arboregeling is geregeld wat er ten minste in het noodplan moet zijn opgenomen (verwezen wordt naar bijlage II van de regeling). Gezien het voorgaande worden ten aanzien van een (intern) bedrijfsnoodplan geen voorschriften aan deze vergunning verbonden.

11. VERKEER EN VERVOER

Het landelijk beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Bij de inrichting worden de grondstoffen zand, grind en steenslag aangevoerd per schip en vulstof, oud asfalt/asfaltgranulaat en bitumen met vrachtwagens. Het product asfalt wordt afgevoerd per vrachtwagen naar de locatie van de klant.

De grote hoeveelheden grondstoffen worden per schip aangeleverd en de kleinere hoeveelheden specifieke stoffen en asfaltgranulaat per vrachtwagen. Deze verdeling in aanvoer tussen schip en vrachtwagen is goed te noemen en behoeft geen verdere aansturing door aanvullende voorschriften.

Gezien het feit dat asfalt alleen per vrachtwagen kan worden afgevoerd, is geen vermindering mogelijk van dit aantal vervoersbewegingen. Daarnaast zal het aantal vervoersbewegingen met product zo minimaal mogelijk gehouden worden om de kosten van brandstof, extra chauffeurs enzovoorts, zo laag mogelijk te houden.

Binnen de inrichting zijn ongeveer 30 personen werkzaam.

Gezien het vorenstaande zijn wij van mening dat het in deze situatie niet noodzakelijk is om voorschriften met betrekking tot vervoersmanagement in de vergunning op te nemen.

12. FLORA, FAUNA, NATUUR EN LANDSCHAP

12.1 Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998 heeft betrekking op gebiedsbescherming en de Vogelrichtlijn is volledig in deze wet geïmplementeerd. De activiteit vindt niet plaats in of in de nabijheid van een beschermd natuurmonument en/of een Natura 2000-gebied als bedoeld in de Natuurbeschermingswet 1998. Er is dan ook geen sprake van een vergunningplicht ingevolge de Natuurbeschermingswet.

12.2 Habitatrictlijn

De Habitatrictlijn (HR) heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten (artikel 2, lid 1, van de HR).

De richtlijn kent een tweeledig beschermingsregiem:

- gebiedsbescherming;
- soortenbescherming.

De inrichting is niet gelegen in of nabij een Habitatrictlijngebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000- gebied, 'Zuider Lingedijk & Diefdijk Zuid', is gelegen op een afstand van 3,5 km. Op deze afstand zijn er geen effecten van de inrichting op het HR-gebied te verwachten. Een verdere beoordeling op grond van de HR is niet noodzakelijk.

13. AANDACHTSPUNT

Wij wijzen de vergunninghouder op het volgende: als er verontreinigende stoffen in de bodem, lucht of water zijn gekomen (bijvoorbeeld door ongewoon voorval) moet de vergunninghouder dit melden bij het bevoegd gezag. Daarnaast moet de vergunninghouder meteen maatregelen treffen om verdere verontreiniging van bodem, lucht of water te voorkomen. Vorenstaande punten zijn gebaseerd op de artikelen 17.1 en 17.2 van de Wm.

14. ADVIEZEN EN ZIENSWIJZE

Naar aanleiding van de ter inzage legging van de aanvraag en het ontwerpbesluit zijn geen adviezen uitgebracht, noch zijn zienswijzen binnengekomen.

15. EINDCONCLUSIE

15.1 Eindconclusie

Gelet op vorenstaande overwegingen bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te weigeren.

Aan de vergunning zijn voorschriften verbonden die bescherming bieden tegen de nadelige gevolgen voor het milieu.

16. **BESLUIT**

Besluit

Gelet op het voorgaande en de wettelijke bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij:

- I. aan Gebr. Van Kessel Wegenbouw B.V. een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer voor de productie van asfalt voor onbepaalde tijd;
- II. aan Gebr. Van Kessel Wegenbouw B.V. een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer voor een periode van 10 jaar voor: de acceptatie en be- en verwerking van oud asfalt/asfaltgranulaat;
- III. de volgende onderdelen van de aanvraag met ontvangstdatum 19 oktober 2007 en aanvullingen daarop deel uit te laten maken van deze vergunning, tenzij de voorschriften anders bepalen:
 - bijlage 6b nadere gegevens van de inrichting de tabellen: grondstoffen ten behoeve van de asfaltproductie, hulpstoffen asfaltproductieproces, chemicaliën laboratoria en gassen;
 - bijlage 7 Levering en acceptatieprocedure asfaltgranulaat;
 - aanvullende geurrapportage 'Geuronderzoek Asfalt Productie Hoogblokland 2010, 4 oktober 2010';
- IV. dat met toepassing van artikel 8.16, sub c, van de Wet milieubeheer de voorschriften onder "5 Bodem, 5.5, 5.6, 5.7, en 5.8," één jaar van kracht blijven nadat deze vergunning haar gelding heeft verloren, of zoveel eerder als aan de gestelde voorschriften is voldaan;
- V. aan dit besluit de hierna vermelde voorschriften te verbinden.

Beroep/in werking treden besluit

Tegen dit besluit kan op grond van artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het beroep-schrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 46 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

De vergunning treedt in werking na afloop van de beroepstermijn van zes weken. Indien gedurende de beroepstermijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend, treedt de vergunning niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,
het hoofd van de afdeling Vergunningen en Meldingen
van de Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid,

ing. M.R. Rietberg

Besluitdatum: 24 februari 2011

Afschrift aan:

- Gebroeders Van Kessel Wegenbouw B.V., Bazeldijk 50, 4221 XX Hoogblokland
- Burgemeester en Wethouders van Giessenlanden
- Waterschap Rivierenland, Postbus 599, 4000 AN Tiel
- Commandant van de regionale brandweer, Postbus 13, 2400 AA Alphen aan den Rijn
- Aveco de Bondt, Postbus 223, 3970 AE Driebergen

VOORSCHRIFTEN

1. ALGEMEEN

1. De jaarlijkse productie van de inrichting mag niet meer bedragen dan 480.000 ton asfalt.
2. De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
3. De inrichting mag niet toegankelijk zijn voor onbevoegden. Binnen de openingstijden mogen anderen dan het personeel van de inrichting uitsluitend onder toezicht in de inrichting aanwezig zijn.
4. Degene die de inrichting drijft is verplicht aan alle in de inrichting werkzame personen, inclusief binnen de inrichting werkzaam zijnde derden, een schriftelijke instructie te verstrekken. Het doel van de instructie is gedragingen hunnerzijds uit te sluiten die tot gevolg zouden kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is. Een zodanige instructie behoort aan een daartoe aangewezen ambtenaar op diens verzoek te worden getoond. Er moet toezicht worden gehouden op het naleven van deze instructie.
5. Installaties of onderdelen van installaties welke definitief buiten bedrijf (definitie bijlage 1 begrippen nr. 18) zijn gesteld, moeten binnen één maand na buiten gebruik stellen worden verwijderd.
6. In geval van een bedrijfsbeëindiging moeten alle in de inrichting aanwezige afvalstoffen c.q. gevaarlijke (afval)stoffen volgens de hierop van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden afgevoerd.
7. Onderhoudswerkzaamheden, waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit moeten ten minste zeven dagen voor de aanvang van de uitvoering aan het bevoegd gezag worden gemeld.
8. Klachten van derden en de actie die door de vergunninghouder is ondernomen om de bron van de klachten te onderzoeken en eventueel weg te nemen, moeten worden geregistreerd.
9. Binnen de inrichting dient een meet- en registratiesysteem aanwezig te zijn voor de in de vergunning opgenomen emissies waaraan normen zijn gesteld en de in de voorschriften bepaalde keuringsregimes of richtlijnen. Dit systeem dient minimaal te bestaan uit:
 - de methode en de frequentie van de uitgevoerde metingen en keuringen;
 - de resultaten van de uitgevoerde metingen en keuringen;
 - de wijze van berekening van bepaalde emissievrachten;
 - de wijze waarop de kwaliteit van de metingen wordt geborgd.

10. De vergunninghouder moet alle geregistreerde gegevens ten minste vijf jaar bewaren. De gegevens dienen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag te worden getoond.

2. INSTRUCTIE EN TOEZICHT

1. Bij een opslagplaats/tank voor gevaarlijke stoffen moet een duidelijk leesbare instructie zijn aangebracht over de te nemen maatregelen in het geval van calamiteiten. Deze instructie moet de namen, telefoonnummers en faxnummers bevatten van instanties en personen waarmee in het geval van calamiteiten contact opgenomen moet worden.
2. De vergunninghouder is verplicht een of meerdere personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van hetgeen in deze vergunning is bepaald en met wie in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
3. De vergunninghouder stelt binnen 14 dagen na het in werking treden van de vergunning het bevoegd gezag schriftelijk op de hoogte van de naam, het adres en het telefoonnummer van degene(n) die daarvoor is (zijn) aangewezen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde personen, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld.

3. AFVALSTOFFEN

1. Vergunninghouder dient in ieder geval te allen tijde de volgende afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:
 - gevaarlijke afvalstoffen;
 - eigen bedrijfs/kantoorafval;
 - oud papier;
 - afgewerkte olie.
2. De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moet zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen zodat deze verontreiniging verwijderd wordt.
3. Gemorste gevaarlijke afvalstoffen moeten direct worden opgeruimd en worden opgeslagen in een daarvoor bestemde container van doelmatig materiaal of in daarvoor bestemde doelmatige emballage.
4. In de inrichting moet nabij de opslag van (vloeibaar) gevaarlijk afval, voor de aard van de opgeslagen stoffen geschikt materiaal aanwezig zijn om gemorste of gelekte stoffen te neutraliseren, indien nodig te absorberen en op te nemen.

5. Binnen de inrichting mogen geeri andere stoffen worden geaccepteerd dan wel verwerkt in de productie dan in de onderstaande tabel aangegeven:

Euralcode	Omschrijving afvalstof per hoofd/subgroep van de Europese afvalstoffenlijst
17 03 02	Niet onder 17 03 01 vallende bitumineuze mengsels

6. De vergunninghouder dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag gevoegde A&V-beleid en de AO/IC (bijlage 7 levering en acceptatieprocedure asfalt-granulaat).
7. Alvorens wijzigingen van de procedure voor acceptatie, registratie of controle, worden toegepast, dienen zij (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
 - de datum waarop vergunninghouder de wijziging wil invoeren.
8. Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghouder te worden geweigerd of te worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en).
9. Indien een geaccepteerde partij asfalt als verdacht wordt aangemerkt en wordt opgeslagen dient deze partij binnen één week na binnenkomst bemonsterd te zijn. Indien uit de analyseresultaten blijkt dat de partij niet verwerkt mag worden en dus afgevoerd moet worden naar een erkende verwerker dient dit plaatst te vinden binnen één week nadat de analyseresultaten van de monsterneming zijn ontvangen.
10. In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt, het volgende moet worden vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en het adres van de locatie van herkomst;
 - de naam en adres van de ontdoener;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de Euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

11. Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:
 - de datum van aanvoer;
 - de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - de naam en het adres van plaats herkomst;
 - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - de Euralcode;
 - het afvalstroomnummer bij ontvangst en bij afvoer.

12. In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen, het volgende wordt vermeld:
 - de datum van afvoer;
 - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en het adres van de verwerker;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de voorgenomen wijze van beheer van de afvalstoffen;
 - de Euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

13. Ten behoeve van de registratie als bedoeld in deze paragraaf dient een registratiepost aanwezig te zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van een op de inrichting aanwezige gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geïkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage te worden gegeven.

14. Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in deze paragraaf en de financiële administratie.

4. AFVALWATER

1. Bedrijfsafvalwater mag uitsluitend in een openbaar riool worden gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
 - de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur;
 - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

2. Alle te lozen bedrijfsafvalwaterstromen op het openbaar riool moeten aan de volgende eisen voldoen:
 - de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30°C, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
 - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 10 zijn in een etmaalmonster en steekmonster, bepaald volgens NEN 6411 (1981);

- het sulfaatgehalte in enig steekmonster mag niet meer dan 300 mg/l bedragen, bepaald volgens NEN 6487 (1997) of NEN 6654 (1992).
3. De volgende stoffen mogen niet worden geloosd:
- stoffen die brand- en explosiegevaar kunnen veroorzaken;
 - stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
 - stoffen die verstopping of beschadiging van een openbaar riool of van de daaraan verbonden installaties kunnen veroorzaken;
 - grove afvalstoffen en snel bezinkende afvalstoffen.
4. Het wassen van motorvoertuigen of carrosserie-onderdelen dient plaats te vinden boven een vloeistofdichte vloer of verharding. Bij het wassen dienen vrijkomende vloeistoffen afgevoerd te worden via de bedrijfsriolering met een olieafscheider.
5. **BODEM**
1. De bodembedreigende activiteiten binnen de inrichting moeten door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan eindmissiescore 1 zoals gedefinieerd in de NRB, uitgezonderd de bedrijfsriolering welke aan eindmissiescore 2 mag voldoen.
2. Voor de vloeistofdichte voorzieningen die zijn genoemd in de aanvraag dient een geldige PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening aanwezig te zijn. Op verzoek dient deze verklaring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
3. Een vloeistofdichte lekbak moet, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de totale hoeveelheid opgeslagen vloeistoffen kunnen bevatten. In de overige gevallen moet de bak een inhoud hebben van ten minste de grootste verpakkings-eenheid vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage.
4. Vergunninghouder dient aan het bevoegd gezag binnen zes maanden na het van kracht worden van deze vergunning voor de bedrijfsriolering een beheersprogramma over te leggen waarin is beschreven op welke wijze de bedrijfsriolering wordt beheerd en geïnspecteerd. Hierbij dient het CUR-rapport 2001-3 'Beheer bedrijfsriolering bodembescherming' te worden gehanteerd.
5. Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd.

6. Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek (kenmerk 94-062, d.d. 2 juli 2004) en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het herhalingsonderzoek.
7. Indien uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen zes maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de eerder vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit wordt hersteld.
8. Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.
9. Vergunninghouder dient lekkages te verhelpen en morsingen op te ruimen ongeacht de zwaarte van de getroffen bodembeschermende voorzieningen (good housekeeping).
10. Gemorste bodembedreigende vloeistoffen als oliën, vetten en chemicaliën moeten direct worden opgeruimd. Hiertoe moeten absorptiemateriaal en neutraliserende stoffen in voldoende mate en gebruiksgereed aanwezig zijn. Gebruikte adsorptie- of neutralisatiemiddelen moeten worden bewaard en afgevoerd als gevaarlijk afval.

6. BRANDVEILIGHEID

1. Blusmiddelen moeten voor eenieder duidelijk zichtbaar en gemakkelijk bereikbaar zijn, voor direct gebruik gereed zijn en in goede staat van onderhoud verkeren.
2. Alle blusmiddelen moeten onbelemmerd bereikt kunnen worden en moeten steeds voor onmiddellijk gebruik gereed en beschikbaar zijn. Brandblusmiddelen, waaronder slanghaspels, moeten op deugdelijkheid zijn gecontroleerd en in orde zijn bevonden volgens het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken. Het onderhoud van draagbare blustoestellen moet overeenkomstig NEN 2559, NEN-EN 671-3 en ISO 11602-2 plaatsvinden. Onderhoud en inspectie moeten plaatsvinden door bedrijven die beschikken over een REOB-erkenning. Na inspectie moeten blusmiddelen en slanghaspels worden voorzien van een label of sticker met datum. Draagbare blustoestellen moeten bovendien worden voorzien van een zegel.
3. In de buitenlucht aanwezige brandblusmiddelen moeten doelmatig tegen weersinvloeden zijn beschermd.
4. Een leiding voor de aanvoer van bluswater moet tegen bevroren zijn beschermd.

7. ENERGIE

1. Het jaarlijks energieverbruik (elektriciteit, gas en water) moet worden geregistreerd.
2. Jaarlijks moet onderhoud worden uitgevoerd aan de verwarmingsinstallatie. Ten minste eenmaal per jaar moet, met het oog op een optimale verbranding in de installatie, een beoordeling worden uitgevoerd van de noodzakelijke afstelling en staat van onderhoud. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties moeten geschieden door een bedrijf dat is gecertificeerd volgens de Certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties, of over gelijkwaardige deskundigheid beschikt. Meetrapporten en verdere rapportage van het onderhoud moeten worden opgenomen in het registratiesysteem.

8. GELUID

Representatieve bedrijfssituatie

1. Het meten en berekenen van de geluidniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.
2. Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{A,r,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt *	Beoordelingshoogte (in m)	Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) (in dB(A))		
		Dag	Avond	Nacht
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
W09, woning Bazeldijk 53	5	54	47	44
W10, woning Bazeldijk 45	5	52	49	45
Zonegrens	5	50 **	45 **	40 **
R01, referentiepunt 50 m ten noorden van terreingrens	5	57	49	46
R04, referentiepunt 50 m ten westen van terreingrens	5	60	51	48
R06, referentiepunt 50 m ten zuiden van terreingrens	5	57	54	51
R08, referentiepunt 50 m ten oosten van terreingrens	5	59	55	48

* De ligging van de beoordelingspunten zijn aangegeven op Figuur 4 in de bijlage van het tot de aanvraag behorende geluidrapport (titel: 'Akoestisch onderzoek Asfalt Productie Hoogblokland te Hoogblokland'; rapportnummer: 6061047.R03; d.d. 18 juni 2007).

** Toetsing aan deze grenswaarde op de zonegrens dient plaats te vinden na aftrek van redelijke sommatie van 2 dB op grond van artikel 2.3, lid 2, van het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2006.

3. Het maximale geluidniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt*	Beoordelings- hoogte (in m)	Maximale geluidniveau (L_{Amax}) (in dB(A))		
		Dag	Avond	Nacht
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
W09, woning Bazeldijk 53	5	65	65	60
W10, woning Bazeldijk 45	5	70	65	60

- * De ligging van de beoordelingspunten zijn aangegeven op Figuur 4 in de bijlage van het tot de aanvraag behorende geluidrapport (titel: 'Akoestisch onderzoek Asfalt Productie Hoogblokland te Hoogblokland'; rapportnummer: 6061047.R03; d.d. 18 juni 2007).

4. De mobiele breek- en zeefinstallatie mag uitsluitend worden gebruikt op de aangegeven opstellocatie van de inrichtingstekening met bladnummer Wm-01-01, d.d. 6 april 2007 (naast de opslag van teevrij asfaltpuin) op het westelijk gedeelte van het terrein (Bazeldijk 50).
5. De mobiele breek- en zeefinstallatie is nooit tegelijkertijd in werking met de menginstallatie.

9. LUCHT

1. De emissies uit de schoorsteen mogen de volgende emissiegrenswaarden niet overschrijden:

Stof	Emissievracht	Bestaande installaties		Nieuwe installaties
		Tot 1-1-2014	Van 1-1-2014	
SO ₂	≥ 2 kg/uur	100 mg/m ³	75 mg/m ³	50 mg/m ³
NO _x	≥ 2 kg/uur	100 mg/m ³	75 mg/m ³	50 mg/m ³
C _x H _y	≥ 0,1 kg/uur	200 mg/m ³	200 mg/m ³	200 mg/m ³

- * De emissie-eisen dienen te worden betrokken op een zuurstofpercentage van 17%.

2. Binnen 12 maanden na het in werking treden van deze beschikking dient een eenmalig onderzoek te worden uitgevoerd bestaande uit emissiemetingen aan de schoorsteen van de asfaltinstallatie ter bepaling van de emissies afkomstig van de activiteiten binnen de inrichting. Uit dit onderzoek moet in ieder geval blijken of de emissies van C_xH_y, NO_x en SO₂ voldoen aan de in voorschrift 9.1 opgenomen concentratie-eisen. De uitvoering en de verslaglegging van de benodigde metingen dienen plaats te vinden in overleg met het bevoegd gezag. Metingen moeten plaatsvinden onder normale bedrijfsomstandigheden met de hoogste emissies en volgens de NEN-EN 1479:2005 (NO_x), NEN-EN 14791:2005 (SO₂) en NEN-EN-ISO 25140-2008 (C_xH_y).

De rapportage van het onderzoek dient uiterlijk twee maanden na het uitvoeren van de metingen aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

3. Mocht uit vorenstaand onderzoek blijken dat niet aan de vorengenoemde emissie-eisen wordt voldaan, dienen aanvullende maatregelen te worden getroffen. Een Plan van Aanpak voor het treffen van deze maatregelen dient ter goedkeuring te worden verzonden aan het bevoegd gezag.
4. Het onderhoud en de afstelling van de branders in de trommels dient te gebeuren op basis van de SCIOS-regeling.
5. Het totaalstof van nieuwe ontstoffingsinstallaties mag niet meer bedragen dan 5 mg/m^3 bij een emissievracht van $0,2 \text{ kg/uur}$ zoals gesteld in de NeR.
6. Het totaalstof van bestaande ontstoffingsinstallaties mag niet meer bedragen dan 10 mg/m^3 bij een emissievracht van $0,2 \text{ kg/uur}$ zoals gesteld in de NeR.
7. Het totaalstof van alle ontstoffingsinstallaties mag vanaf 1 januari 2014 niet meer bedragen dan 5 mg/m^3 bij een emissievracht van $0,2 \text{ kg/uur}$ zoals gesteld in de NeR.

10. OP- EN OVERSLAG STOFFEN S1, S2, S3, S4 EN S5

1. Indien verwacht kan worden dat door meteorologische omstandigheden de buitenlaag van de in opslagvakken opgeslagen minerale grondstoffen zodanig uitdroogt dat stofverspreiding kan ontstaan, moeten de minerale grondstoffen door besproeiing vochtig gehouden worden.
2. Het lossen, verplaatsen en opslaan van stoffen moet zodanig plaatsvinden, dat zich zo min mogelijk stof in de omgeving verspreidt.
3. Indien tijdens het verladen en verplaatsen van stoffen, ten gevolge van de weersomstandigheden, zoals harde wind, buiten de inrichting stofverspreiding optreedt, moet het verladen/verplaatsen worden gestopt of moeten maatregelen genomen worden die de verspreiding van stof voorkomen (bijvoorbeeld het met water besproeien van het materiaal).
4. Opslag van stoffen moet plaatsvinden in speciaal daartoe bestemde opslagplaatsen zoals opslagvakken, storttrechters en silo's.
5. Handelingen met stoffen die leiden tot een visueel waarneembare stofverspreiding op een afstand van meer dan 2 m van de bron mogen niet worden uitgevoerd.
6. De stoffen binnen de inrichting welke vallen onder de stuifklassen S4 (licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar) en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig) van de NeR mogen in afwijking van de NeR gestort worden van een grotere hoogte dan 1 m, mits er geen stofverspreiding op meer dan 2 m van de bron plaatsvindt.

7. Niet bevochtigbare goederen van de stuifklasse S1 (sterk stuifgevoelig en niet bevochtigbaar) en S3 (licht stuifgevoelig, niet bevochtigbaar) dienen in een gesloten systeem te worden getransporteerd.

8. De transportband dient te zijn afgeschermd tegen windinvloeden.

11. OP- EN OVERSLAG BITUMEN

1. Bitumenketels moeten op een onbrandbare constructie zijn opgesteld. De ondersteunende constructie moet zodanig zijn dat geen kans op verzakking bestaat.

2. De bitumenketels dienen te zijn geplaatst op een vloeistofkerende vloer.

3. Het uitwendige van de bitumenketels met aansluitleidingen moet deugdelijk tegen corrosie zijn beschermd.

4. Het vullen van de bitumenketels moet geschieden door middel van een aan de vulleiding gekoppelde los slang en met zodanige voorzorgen dat lekken en morsen van vloeistof wordt voorkomen.

5. De opslag van bitumen mag maximaal tot en met 200°C verwarmd worden.

6. Het ontluchtingssysteem van de bitumentanks dient te zijn aangesloten op het schoorsteenkanaal van de asfaltinstallatie.

12. VEILIGHEID

1. De opslag van gevaarlijke stoffen en gasflessen dient aan de voorschriften uit de volgende hoofdstukken uit de PGS 15 te voldoen:

- 3.1 Het opslaan van verpakte gevaarlijke stoffen.
- 3.2 Bouwkundige eisen aan een opslagvoorziening.
- 3.3 Kwaliteit vloeren.
- 3.4 Kwaliteit stellingen.
- 3.5 Bliksembeveiliging.
- 3.6 Explosieveiligheid.
- 3.7 Ventilatie.
- 3.9 Productopvang.
- 3.11 Verpakking en etikettering.
- 3.12 Onverenigbare combinaties.
- 3.13 Gebruik opslagvoorziening.
- 3.14 Incidenten met gemorste gevaarlijke stoffen.
- 3.16 Veiligheidsignalering, veiligheidsinformatiebladen, instructies.
- 3.20 Toegankelijkheid voor onbevoegden.
- 3.21 Toegangsdeuren en vluchtwegen.
- 3.22 Noodverlichting en vluchtwegaanduiding.
- 3.23 Verwarming.

- 3.25 Persoonlijke beschermingsmiddelen.
 - 3.26 Bedrijfshulpverlening (BHV).
 - 3.27 Hygiëne, good housekeeping.
 - 6.2 Voorschriften voor de opslag van gasflessen.
2. De opslag van vloeibare aardolieproducten dient aan de voorschriften uit de volgende paragrafen en subparagrafen uit de PGS 30 te voldoen:
- 4.1 Constructie-eisen voor tanks.
 - 4.2 Constructie-eisen voor leidingen en appendages.
 - 4.3 Installatievoorschriften.
 - 4.4 Gebruiksvoorschriften.
 - 4.5 Voorschriften ten aanzien van inspectie, keuring, onderhoud en reparatie.
 - 4.6 Aanvullende voorschriften voor de opslag in dubbelwandige tanks.
 - 4.8 Aanvullende voorschriften voor inbandige opslag.
 - 4.9 Aanvullende voorschriften voor tijdelijke niet-stationaire opslaginstallaties en afleverinstallaties.
3. De in de tabellen 3.1 'grondstoffen ten behoeve van de asfaltproductie', 3.2 'hulpstoffen asfaltproductieproces', 'chemicaliën laboratoria', 'Gassen' van bijlage 6b van de aanvraag genoemde maximale opslagcapaciteit mag niet worden overschreden. Deze maximale opslagcapaciteit geldt niet voor de aangevraagde stoffen die niet onder een ADR-klasse vallen.
4. Het lossen en laden van gevaarlijke stoffen (ADR) in tanks moet zodanig plaatsvinden dat de risico's voor de omgeving aanvaardbaar blijven. Om dit te waarborgen moeten de volgende voorzieningen aanwezig zijn en gebruikt worden:
- overvulbeveiliging;
 - noodstop;
 - wegrijbeveiliging;
 - aarding (ter voorkoming van statische oplading).
5. Daarnaast moeten de werkzaamheden die in het kader van het laden en lossen van gevaarlijke stoffen in tanks plaatsvinden in een procedure zijn vastgelegd, waarin ten minste de onderstaande aandachtspunten zijn verwerkt:
- de eisen ten aanzien van de te beladen c.q. te lossen stof;
 - de eisen ter voorkoming van statische oplading;
 - het toezicht c.q. de verantwoordelijkheid tijdens de werkzaamheden;
 - het gebruik van veiligheidsvoorzieningen;
 - de afvoer en de verwerking van opgevangen gemorst product (aftap- en lekvloeistof);
 - de wijze waarop de verspreiding van luchtverontreinigende stoffen wordt beperkt;
 - de wijze van bescherming van de laad-/losplaats tegen aanrijdingen;
 - de getroffen voorzieningen tegen het onbedoeld verplaatsen van het voertuig.
- Deze procedures moeten in de inrichting aanwezig zijn, moeten worden gehanteerd en moeten te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag kunnen worden getoond.

13. PROEFNEMINGEN

1. Het is de vergunninghouder toegestaan om proeven te nemen ten aanzien van de productie van asfalt met andere ingangsmaterialen dan genoemd in de aanvraag.
2. Indien de vergunninghouder een proefneming wil uitvoeren met andere ingangsmaterialen dan vergund, dient er vijf weken vooraf aan de start van de proefneming een schriftelijke mededeling te worden gedaan aan het bevoegd gezag.
3. De in het vorenstaande voorschrift bedoelde mededeling bevat in ieder geval de volgende informatie:
 - De aard en hoeveelheid van de te gebruiken ingangsmaterialen voor de proefneming.
 - De wijze van procesvoering en de controle op de emissies.
 - De te verwachten milieubelasting en veiligheidsrisico's.
 - De periode waarbinnen de proefneming plaatsvindt.
4. Indien het bevoegd gezag van mening is dat de proefneming niet mag worden uitgevoerd zal het bevoegd gezag hierover binnen vier weken na ontvangst van de mededeling een schriftelijke mededeling doen.
5. Indien blijkt dat de proefneming leidt tot klachten dient deze onmiddellijk gestaakt te worden.

14. GEUR

1. Ter plaatse van de aaneengesloten geurgevoelige objecten zoals beschreven in het bij de aanvraag behorende geuronderzoek mogen de volgende geurimmissieconcentraties niet worden overschreden:
 - 5 ou_E/m³ als 99,99-percentiel;
 - 1 ou_E/m³ als 98-percentiel.Ter plaatse van nabijgelegen verspreid liggende objecten aan de Bazeldijk, zoals beschreven in het bij de aanvraag behorende geuronderzoek mogen de volgende geurimmissieconcentraties niet worden overschreden:
 - 25 ou_E/m³ als 99,99-percentiel;
 - 5 ou_E/m³ als 98-percentiel.
2. De volgende maatregelen dienen te worden toegepast en goed te worden onderhouden:
 - a. reguliere transportmiddelen van gereed product dienen zo snel mogelijk en goed gesloten te worden;
 - b. de schoorsteenhoogte dient minimaal 46 m te zijn, vanaf het maaiveld gemeten;
 - c. de schoorsteen dient te zijn voorzien van een zogenoemde trekkap dan wel een ten minste vergelijkbare maatregel ter bevordering van de effectieve pluimstijging;
 - d. de installatie dient volledig inpandig te zijn opgesteld; tijdens het in bedrijf zijn van de installatie moet in het gebouw een constante onderdruk worden onderhouden; de afgezogen lucht dient via de schoorsteen te worden afgevoerd;

- e. de emissies die vrijkomen tijdens het lossen van bitumen, alsmede emissies die ontstaan door het ademen van de bitumentanks moeten via de schoorsteen worden afgevoerd.
3. De installatie dient goed te worden onderhouden. Daartoe dienen de branders en het filter ten minste viermaal per jaar te worden geïnspecteerd volgens de SCIOS-regeling. Met betrekking tot deze inspecties dient registratie plaats te vinden van:
- de inspectie/meetmethode;
 - de resultaten van inspecties en metingen;
 - de te nemen maatregelen indien een afwijking wordt geconstateerd.
- Desgevraagd dient aan de toezichhoudende ambtenaren met betrekking tot deze vergunning inzage te worden gegeven dan wel een afschrift te worden verstrekt van schriftelijke stukken (zoals logboeken, meetrappen enzovoorts) die inzicht verstrekken in het functioneren van de installatie. Deze stukken dienen ten minste vijf jaar te worden bewaard.
4. De afgastemperatuur van de PR-trommel mag maximaal 115°C bedragen.
5. Binnen de inrichting dient systematische monitoring plaats te vinden gericht op het voorkomen van geurklachten. Gedurende drie maanden dienen dagelijks en vervolgens eenmaal per week, alsmede in geval er klachten zijn, ten minste de volgende parameters te worden gemeten:
- gehalte in de afgassen van CO, SO₂, O₂;
en de volgende parameters te worden geregistreerd:
 - actuele uurcapaciteit en mengselcode;
 - temperatuur van de trommels, het asfalt en in de schoorsteen;
 - het actuele gasverbruik van de branders.
- De metingen dienen plaats te vinden tijdens het in werking zijn van de installatie, onder representatieve procesomstandigheden en ten minste gedurende één jaar na het verlenen van de vergunning te worden uitgevoerd. Beëindiging van de monitoring kan uitsluitend na instemming door het bevoegd gezag. Desgevraagd dient aan de toezichhoudende ambtenaren met betrekking tot deze vergunning inzage te worden gegeven dan wel een afschrift te worden verstrekt van schriftelijke stukken (zoals logboeken, meetrappen enzovoorts) die inzicht verstrekken in de uitvoering van de monitoring. Deze stukken dienen ten minste vijf jaar te worden bewaard. Met betrekking tot de uitvoering en de frequentie van de monitoring kunnen door het bevoegd gezag nadere eisen worden gesteld.
6. De parameter C_xH_y dient jaarlijks gemeten te worden door een daartoe geaccrediteerd meetbureau. De resultaten van deze meting dienen gerapporteerd te worden aan het bevoegd gezag.

58. VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING

Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

59. WONING

Een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning gebruikt wordt of daartoe is bestemd.

49. PBV-VERKLARING VLOEISTOFDICHTE VOORZIENING

Verklaring op basis van het KIWA/PBV-document 99-02 Model Verklaring vloeistofdichte voorziening.

50. POTENTIEEL BODEMBEDREIGENDE ACTIVITEIT

Elke activiteit die een risico van verontreiniging van de bodem met zich meebrengt, als gevolg van de aard van die activiteit en als gevolg van de fysische en chemische eigenschappen van de stoffen waarmee de activiteit wordt uitgevoerd. Bij het vaststellen of een activiteit potentieel bodembedreigend is worden eventuele maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen om het risico van die activiteit uit te sluiten buiten beschouwing gelaten.

51. SCIOS-REGELING

SCIOS: stichting Certificatie inspectie en onderhoud stookinstallaties.

52. VERKEERSBEWEGING

Het aan- of afrijden met een personen-, bestel- of vrachtwagen.

53. VERKENNEND BODEMONDERZOEK

Onderzoek ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem op een wijze als aangegeven in het protocol Bodemonderzoek milieuvergunningen en BSB, uitgave Sdu-uitgeverij, Den Haag 1993, dan wel in de bij ministeriële regeling aangewezen norm of normen van het Nederlands Normalisatie-instituut met betrekking tot dat onderwerp.

54. VERWAARLOOSBAAR BODEMRISICO

Situatie waarin door goede afstemming van maatregelen en voorzieningen de bodem geen risico loopt op verontreiniging.

55. VLOEISTOFDICHT

De situatie waarbij een vloeistof de niet met vloeistof belaste zijde van een bodembeschermende voorziening niet bereikt.

56. VLOEISTOFDICHTE VLOER OF VOORZIENING

Een vloer of voorziening geïnspecteerd en goedgekeurd overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 44.

57. VLOEISTOFDICHTE VOORZIENING

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat - onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking - geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen.

37. NEN 5740

Bodem; onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek.

38. NEN-EN 14792:2005

Emissies van stationaire bronnen - Bepaling van massaconcentratie aan stikstofoxiden (NO_x).

39. NEN-EN 14791:2005

Emissies van stationaire bronnen - Bepaling van de massaconcentratie aan zwaveldioxide (SO_2).

40. NEN-EN-ISO 25140:2008 Ontw.

Emissies van stationaire bronnen - Automatische methode voor de bepaling van de methaanconcentratie met gebruik van de vlamionisatiedetector.

41. NeR

Nederlandse emissierichtlijn Lucht.

42. NIEUWE INSTALLATIES

Nieuwe installaties zijn de installaties die geïnstalleerd zijn na de datum van indiening van de aanvraagdatum 19 oktober 2007.

43. NRB

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

44. NULSITUATIE

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

45. NULSITUATIEONDERZOEK

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken.

46. OPENBAAR RIOOL

Voorziening voor de inzameling en transport van afvalwater, als bedoeld in artikel 10.30 van de Wet milieubeheer.

47. OPSLAGPLAATS

Een losse kast, een bouwkundige kast, een kluis, een opslaggebouw of een vatenpark, bestemd voor de bewaring van gevaarlijke stoffen.

48. OPSLAGRUIMTE

Een gebouw of deel van een gebouw dat uitsluitend is bestemd voor de opslag van gevaarlijke stoffen, chemische afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen.

27. GEUROVERLAST

- De geur wordt binnen een bepaald tijdbestek langdurig of herhaaldelijk in vleugen waargenomen.
- De geurbeleving wordt beoordeeld als negatief en de geur wordt daarbij als zwaar, eventueel als prikkelend of verstorend omschreven.
- De geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

28. GEURWAARNEMING

- De geur wordt minstens eenmaal waargenomen.
- De geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

29. GEVAARLIJKE STOFFEN

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

30. GPBV-INSTALLATIE

Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniginginstallatie ofwel een IPPC-installatie.

31. IMMISSIERELEVANTE BRONSTERKTE (L_{WR})

Het geluidsvermogen van een rondom afstralende puntbron die op een plaats van de echte geluidsbron c.q. het broncentrum van een stelsel geluidsbronnen staat en op het immissiepunt hetzelfde geluidniveau geeft als deze geluidsbron(nen).

32. LAP

Landelijk afvalbeheerplan.

33. LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{A,LT}$)

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

34. LEKBAK

Vloeistofdichte voorziening met beperkte opvangcapaciteit, waarvan de bodembeschermende werking door gericht toezicht en doelmatig ledigen wordt gewaarborgd.

35. MAXIMALE GELUIDNIVEAU (L_{Amax})

Het hoogste A-gewogen geluidniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms.

36. NEN 3398

Buitenriolering - Onderzoek en toestandsbeoordeling van objecten.

18. INSTALLATIES DEFINITIEF BUITEN BEDRIJF

Dit zijn installaties die door het bedrijf niet meer gebruikt worden voor de procesvoering en niet meer technisch worden onderhouden om latere ingebruikneming te waarborgen.

19. EINDSITUATIEONDERZOEK

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatie-onderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, door het nemen van grond(water)monsters.

20. EMBALLAGE

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

21. EQUIVALENT GELUIDNIVEAU (L_{AEQ})

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse, in de loop van een bepaalde periode, optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industriewelvaai' 1999, uitgegeven door het (voormalig) Ministerie van VROM.

22. EURAL

De regeling Europese afvalstoffenlijst (Stcrt. 28 maart 2002). Aanwijzing van gevaarlijke afvalstoffen.

23. GELUIDBELASTING

De etmaalwaarde van het equivalente geluidniveau.

24. GELUIDNIVEAU IN DB(A)

Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) ter zake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie nr. 651, uitgave 1989.

25. GELUIDGEVOELIGE BESTEMMINGEN

Gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465).

26. GEURCONCENTRATIE

Het aantal geureenheden per volume-eenheid. De getalsgrootte van de geurconcentratie is gelijk aan het aantal malen dat de geurhoudende lucht met geurvrije lucht moet worden verdund om de geurdrempel te bereiken (NVN 2820). Bij die verdunning waarbij de helft van het aantal panelleden de verdunde monsterlucht juist kan onderscheiden van geurvrije lucht, is de geurconcentratie per definitie één geureenheid per m^3 . Geurconcentraties worden in Europese normen uitgedrukt in European odour units (ouE). $1 \text{ ouE}/m^3 = 2 \text{ ge}/m^3$.

8. BESTE BESCHIKBARE TECHNIKEN (BBT)

Voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

9. BESTAANDE INSTALLATIES

Bestaande installaties zijn de installaties die ten tijde van de indiening van de aanvraagdatum 19 oktober 2007 aanwezig zijn.

10. BEWERKEN (VAN AFVALSTOFFEN)

Veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering.

11. BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL

Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.

12. BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING

Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

13. BODEMINCIDENT

Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna door middel van lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.

14. BODEMONDERZOEK MILIEUVERGUNNINGEN EN BSB

Publicatie van het (voormalig) Ministerie van VROM, Sdu-uitgeverij Den Haag (1993).

15. BODEMRISICO(CATEGORIE)

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

16. BODEMRISICOCATEGORIE A

Verwaarloosbaar bodemrisico.

17. CUR/PBV

Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving/Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

BIJLAGE 1 BEGRIPPEN

**VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM

Voor zover een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen, werktuigen en installaties, wordt bedoeld de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad dat voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties betreft - de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

1. ADR

Accord Européen relatif au transport international de marchandises Dangereuses par Route.

2. AFVALSTROOMNUMMER

Een uniek nummer dat wordt toegekend aan een specifieke afvalstof van een bepaalde ontdoener.

3. AO/IC

Administratieve organisatie en interne controle.

4. AUTOMATISCHE SPRINKLERINSTALLATIE

Vast leidingstelsel voorzien van sprinklers (sproeiers) die worden afgesloten door een hittegevoelig element of een systeem met sprinklers of sprinklerkoppen (deluge) dat wordt aangestuurd met een automatisch detectiesysteem, dat in geval van een brand wordt aanbesproken, waardoor de sprinklers water gaan verspreiden.

5. A&V-Beleid

Aceptatie- en verwerkingsbeleid.

6. BEDRIJFSRIOLERING

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar oppervlaktewater, een openbaar riool of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

7. BEOORDELINGSPUNT

Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden.

7. Indien door het bevoegd gezag op basis van geregistreerde en gevalideerde klachten wordt vastgesteld dat als gevolg van de bedrijfsactiviteiten van APH bij geurgevoelige objecten sprake is van geuroverlast, dient de vergunninghouder een onderzoek in te stellen of er sprake is van een afwijking van de goede werking van de installatie. Afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek dienen zo spoedig mogelijk overeenkomstige maatregelen tot herstel of vervanging te worden genomen.
8. Indien door het bevoegd gezag op basis van geregistreerde en gevalideerde klachten wordt vastgesteld dat als gevolg van de bedrijfsactiviteiten van APH bij geurgevoelige objecten sprake is van onacceptabel geurhinder die niet in verband kan worden gebracht met een afwijking van de goede werking van de installatie, dan wel het gevolg is van handelingen die niet in overeenstemming zijn met de voorschriften van de vergunning, dient de vergunninghouder binnen drie maanden na een schriftelijk verzoek daartoe een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van de klachten en naar mogelijke aanvullende maatregelen. Dit onderzoek dient te worden uitgevoerd overeenkomstig het BBT-stappenplan dat is opgenomen in tabel 5.1 in de Nota Geurhinderbeleid Provincie Zuid-Holland van 16 november 2010.

BIJLAGE 2 FIGUUR 4 UIT HET AKOESTISCH ONDERZOEK

